

ÉLETÜNK

XLVII. évf. 12. szám (47. Jg. Nr. 12.)

Az európai magyar katolikusok lapja

2015. december

„SZEREZD MEG A BÉKÉT!”

Ferenc pápa közzétette a 2016. január elsejére, a 49. Békevilágnapra készülő üzenetének témáját: „Győzd le a közönyt és szerezd meg a békét”. Ez pápasága harmadik békevilágnapi üzenete.

A korunk csapásai iránti közöny a béke hiányának egyik alapvető oka. Ma, a közöny gyakran összekapcsolódik az individualizmus különböző formáival, amelyek elszigeteltséget, tudatlanságot, önzést, valamint az érdeklődés és az elköteleződés hiányát okozzák. Az információ növekedése önmagában nem jelenti a figyelem növekedését a problémák iránt, ha nem követi a szolidaritáson alapuló lelkiismereti nyitottság. Ezért tehát alapvetően fontos az a hozzájárulás, amelyet a család mellett a nevelők, a tanárok, a kultúra képviselői, a médiaszakemberek, az értelmiségiek és a művészek adhatnak. A közömbösséget csak úgy győzhetjük le, ha közösen válaszolunk e kihívásra.

A békén dolgozni kell: ez nem olyasvalami, amit erőfeszítések, az értelem és a szív megtérése, a kreativitás és a vitában való pozitív elkötelezettség nélkül is el lehet érni. Ehhez sürgősen arra van szükség, hogy kiépítsük a felelősségtudatot és tudatosságot a komoly problémák és kihívások iránt, amelyek korunkat sújtják. Ilyenek pl. a fundamentalizmus, az intolerancia, a mérsárlások, a hit és etnikai alapon végrehajtott üldözések, a szabadság figyelmen kívül hagyása, a népek jogainak elpusztítása, az emberek kizsákmányolása, akiket alávetnek a rabszolgaság, a korrupció, a szervezett bűnözés különböző formáinak, a háború és a menekültek, az erőszakkal kitelepített személyek helyzete. A tudatosság megteremtésének egyben lehetőségeket is kellene keresnie a gonosz elleni küzdelemre: a jog kultúrájának megteremtése, a párbeszédre és az együttműködésre nevelés ebben az összefüggésben a konstruktív válaszadás alapvető formái.

A béke építésének, a közöny leküzdésének mindennapi tevékenysége a modern rabszolgaság formái terén végezhető. Ennek szentelte Ferenc pápa a 2015. január 1-jére írt békevilágnapi üzenetét, amelynek címe: „Már nem rabszolgák, hanem testvérek vagytok”. Folytatnunk kell ezt az elkötelezettséget megnövekedett tudatossággal és együttműködéssel.

A béke akkor lehetséges, ha minden ember jogait elismerjük és tiszteljük a szabadság és az igazságosság jegyében. A 2016-ra szóló üzenet célja, hogy minden jóakarató ember számára kiindulási pont legyen, különösen is azok számára, akik a nevelés, a média, a kultúra területén dolgoznak, hogy mindegyikük lehetőségeik és legjobb törekvéseik szerint együtt építsenek egy tudatosabb és irgalmasabb, szabadabb és igazságosabb világot.

(Vatikáni Rádió)

**BOLDOG KARÁCSONYT KÍVÁN
OLVASÓINAK AZ ÉLETÜNK!**

Marten de Vos:
Jézus születése (1577)

JUHÁSZ GYULA:

Betlehem

Ó emberek, gondolatok ma rá,
Ki Betlehemben született ez este,
A jászol almán, kis hajléktalan,
Szelíd barmok közt, édes bambino,
Kit csordapásztoroknak éneke
Köszöntött angyaloknak énekével.

Ó emberek, gondolatok ma rá,
Hogy anyja az Úr szolgáló leánya
És apja ács volt, dolgozó szegény.
És nem találtak más födél az éjjel
A városvégi istállón kívül.

Ó emberek, gondolatok ma rá,
Kit a komor Sibillák megígérték,
Kit a szelíd Vergilius jövendölt
S akit rab népek vártak, szabadítót.

Ó emberek, gondolatok ma rá,
A betlehemi kisded jászolára,
Amely fölött nagyobb fény tündökölt,
Mint minden földi paloták fölött.

Ó emberek, gondolatok ma rá,
Augustus Caesar birodalma elmúlt,
Az ég és föld elmúlnak, de e jászol
Szelíd világa mindent túlragyog.

Ó emberek, gondolatok ma rá,
Ki rómaihoz, barbárhoz, zsidóhoz,
A kerek föld mindegyik gyermekéhez
Egy üzenettel jött: Szeressetek!

Ó emberek, gondolatok ma rá,
És hallgassátok meg az angyalok
És pásztorok koncertjét, mely e szent éj
Ezerkilencszázhuszonhároméves
Távolságából is szívünkbe zeng.

Ó emberek, gondolatok ma rá,
S gondolatok rá holnap és minden áldott
Napján e múltó életnek s legyen
A betlehemi énekből öröm,
A karácsonyi álomból valóság
És békessége már az embereknek!

SZIKLÁRA ÉPÍTSÜNK

Az MKPK külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének 10. körlevele a külföldön élő magyar, illetve magyarul beszélő hívekhez és lelkipásztorokhoz, 2015 karácsonyán

Főtisztelendő Paptestvérek! Kedves Magyar Testvéreim!

Az elmúlt évek során azzal a céllal kerestem fel a külföldi magyar egyházközségeket, hogy Mindszenty József bíboros emigrációban végzett lelkipásztori látogatásainak szellemében „keressem az egész földgolyón szétszóródott magyarokat”, hirdessem nekik a krisztusi szeretet evangéliumát, erősítsem híveink Isten, Egyház és haza iránti hűségét és szeretetét, elősegítsem a népek közti testvériséget és a magyar egységet, keresztény hitünk és magyar kultúránk megőrzését, őseink szent örökségének ápolását és továbbadását az idegenben. Lelkipásztori látogatásaim során tapasztalatokat szerezhettem világszerte: Ausztráliában, Európában, Amerikában és Kanadában, mindenütt, ahol csak magyar közösségek léteznek. Mindenekelőtt meggyőződhettem nagyon sok külföldön élő honfitársunk töretlen hazaszereztéről, Egyház iránti hűségéről, anyagi áldozatokban és verejtékes munkában is megmutakozó önzetlen és hősies helytállásáról. Sokfelé talákoztam lelkes, buzgó papokkal, jól és szervezeten működő magyar csoportokkal és egyházközségekkel, de talákoztam kiöregedett, haldokló közösségekkel és olyan elnéptelenedett magyar templomokkal is, amelyek körükén a magyar hívek szétszéledtek, vagy már teljesen kihaltak, és legfeljebb a sírfeliratok hirdetik, hogy itt valamikor még magyarok is éltek.

Sok siránkozás és panasz is eljutott hozzám. Nem egyszer előfordult, hogy a hívek kifejezték szomorúságukat papjaik hiányosságai miatt, akik nem éppen a Jó Pásztor szeretetével „legeltetik a nyáját” (vö. Ágoston, „A pásztorok” című beszéde), vagy maguk a lelkipásztorok sírták el sérelmeiket. Fájdalommal értesültem a helyenként pusztító egyházközségi feszültségekről is, mert hát ilyenek is vannak. Másutt arról panaszkodtak, hogy a magyarok nem tartanak össze, pártoskodnak, a magyar közösség kiöregszik és elnéptelenedik, a fiatalok nem járnak templomba, nem vesznek részt a magyar közösség életében, sokan közülük már magyarul sem beszélnek, beolvadnak új környezetük társadalmába, nem vállalják a magyar ünnepek és találkozók megszervezését, a közösség fenntartását. Többen azért siránkoztak, mert veszélyeztetve látják egyházközségük jövőjét és annak egész létét; attól félnek, hogy a magyar egyesületek és iskolák megszűnnek, a templomaink bezárnak, mert nincs, aki fenntartsa és látogassa azokat, és a jó pásztorok is hiányoznak, akik megvédenék őket. A panaszok felsorolását még hosszasan lehetne folytatni, de már ennyiből is sejthető, hogy a siránkozások főleg magyar közösségeink és keresztény identitásunk elvesztésének aggasztó félméből származnak.

(Folytatás a 3. oldalon)

ÚJ HANGSÚLYOK AZ EGYHÁZ ÉLETÉBEN

Ferenc pápa október 25-én a Szent Péter-bazilikában szentmisével zárta le a XIV. rendes püspöki szinódust. A főpásztorok október 4-étől tartó gyűléséről, annak tapasztalatairól Erdő Péter bíborost, a szinódus főrelátórat kérdezte a Magyar Kurír munkatársa. Az interjúból közlünk részleteket.

– Véget ért a család-szinódus, amelyben főrelátorként jelentős szerepet vállalt. (...) Melyek a legjelentősebb eredményei az idei rendes szinódusnak?

– (...) Nagyon fontos maga a zárójelentés, mely publikus, az interneten elérhető, igen gazdag dokumentum. Rengeteg pásztorális tanácsot, ötletet ad; külön szót arról felhívó módon, hogy legyenek családokból álló közösségek mindegyik plébánián; hogy milyen nagy szerepük van például a lelkeségi mozgalmaknak, amelyek a családokat és a generációkat összekapcsolják.

Arról is szó van benne, hogy milyen fontos az, hogy közösségként éljük meg a hitünket; ebbe integrálódjanak a fiatalok, így kapják meg a család és a házasság eszményét, és az esküvő után is egy baráti családokból álló közösség kísérje őket. (...) Többször előkerült a doku-

„Közösségként éljük meg a hitet!”

mentumban, hogy a házasság távolabbi, közelebbi közvetlen előkészítése, a liturgia megünneplése és a házastársak utólagos közösségi kísérese milyen fontos. Vagy az, hogy családokat képezzünk ki a családok közösségi jellegű pasztorálására – szerintem ez ilyen formában, programként, értéként még nem merült fel.

– Milyen új utakat nyitott meg a szinódus?

– Az előbb említettek mellett a házasság érvénytelenségének kimondásával kapcsolatban megváltozott az eljárás rendje. Ezt a Szentatyá két motu proprio-jában újította meg. Ennek az életre váltása, tisztességes és dinamikus alkalmazása is a közvetlen jövő feladatai közé tartozik. (...)

– A zárójelentés egyes pontjait a szinódusi atyák nagy többséggel fogadták el. (Folytatás a 4. oldalon)

HITÜNK KÉRDÉSEI

Megszelídült világnézetek

A 18. század az optimizmus kora, de a levegőben ott van a forradalom előszele. Úgy látszott, hogy elérkezik egy, a hagyomány bilincsei nélküli új világ. A fiatalság olyan szabadságot remélt, mely szüleinek ismeretlen volt. E szabadság csak akkor elérhető, ha eltávolítják az útjában álló Egyházat. A vallás helyére az ész uralmát állították. A felvilágosodás szembeszállt a vallással, helyére a tudományt akarta állítani. Az előző időket sötét középkornak nevezték, és a vallást tették ezért felelőssé.

De valóban olyan sötét volt a középkor? A sok keresztes hadjárat ellenére egységes európai államrendszerek alakultak ki. Ezt verte szét a felvilágosodás, amely kevés jót hozott Európára. A társadalmi változás abban állt, hogy a gazdaság és a politika független lett az erkölctől. A cél a gyors, gátálméntes meggazdagodás és a hatalom megszerzése. Az Evangélium ismeretlen ezekben a körökben.

Az ateisták szerint a tudomány bizonyítja elméleteiket. Ne hinni, hanem mindent tudni akarjunk – hirdetik. Megvannak győződve, hogy a hitet sterilizálni lehet a tudománnyal, mint a baktériumokat a klórral. Számukra abszolút erkölcsi követelmény, hogy csak az az állítás fogadható el, amit bizonyítani tudunk. De egyszerűen képtelenség bizonyítékokkal úgy megalapozni a hitet, ahogy az ateista könyvekben olvassuk.

Az öröm a bajban mégis az, hogy ezeket a követelményeket az ateizmus sem teljesíti. Ha következetes akar maradni, akkor nem elég megmutatni, hogy az ateizmus értelmileg kézenfekvő, fogalmilag gazdaságos, és sok szempontból vonzó. Azt is meg kell mutatnia, hogy igaz. Ez az elképzelés megvalósíthatatlan.

A kereszténység és az ateizmus túl van a bizonyíthatónak a határán. Mindkettő felvethető, mindkettő védhető, de egyik sem bizonyítható. Az ateizmusnak semmivel sincsenek jobb bizonyítékai, mint a kereszténységnek. Rég szertefoszlott a gondolat, hogy az ateizmus az egyetlen lehetőség a gondolkodó ember számára. Megerősödött a beismerés, hogy az emberi tudás korlátozott. A vallás elfogadása vagy el nem fogadása alázatot kíván.

Tudományos módszerrel Isten nem ellenőrizhető. A természettudományok nem képesek sem negatív, sem pozitív ítéletet alkotni Istenről. A világ megfigyeléséből egyszerűen nem lehet logikailag helytállóan Isten létére vagy nemlétére következtetni. Nincsenek műszereink, melyeknek Isten alávetné magát.

Szent Ágoston, Aquinói Szent Tamás vagy a többi hittudós istenérvei arra a keresztény feltételezésekre épülnek, hogy van Isten, és hogy ez az Isten teremtette a világot. Az érvelés megmutatja, hogy ez a hit összhangban van a valós világgal. Szent Ágoston és Szent Tamás érvei a keresztény hívőnek szólnak. Megmutatják, hogy értelmes, és logikus módon gondolkodnak a világról. Isten létét magától értetődőnek tartják.

A híres ateista filozófusok Feuerbach, Marx és Freud érvei semmivel sem nyújtanak többet, mint az istenhit. Ha az az axiómájuk, hogy nincs Isten, akkor is tudnak a dolgoknak értelmet adni. De nem mondhatják, hogy tudományosan megalapozott a tételük. Nem mondhatják, hogy a természettudományok eldöntötték a hit és az ateizmus vitáját. És nem állíthatják be magukat a kutatás szabadságának védőiként.

Hogyan is lehet az ateista annyira biztos igazában, amikor az idő a tudomány elméleteit tömegesen elveti. Ami biztos tudásnak látszott, azt elmosza az idő. Nem igaz, hogy a tudósok azért hisznek elméletükben, mert azok bizonyítottak, hanem mert a megfigyelhetőnek legjobb magyarázatát adják. A természettudományban nemcsak a tudás van jelen, hanem a hit is. A kutatók oly elképzelésekkel állnak elő, melyek összhangban vannak a kísérleti eredményekkel, de nem bizonyíthatók. Rábízzák elméletüket a vak hitre. A természettudományokban a hit eleme mindig jelen van, mert sok minden nem bizonyítható. Isten pedig végképp nem analízálható.

Az 1960-as években Angliában egyetemi tanszéket alapítottak, amelynek feladata a hit és a tudomány viszonyának vizsgálata volt. Nem lehetett elfogadni azt a felfogást, hogy a tudomány mindegyik felett áll. A hit és az ész kapcsolata alapvető még a tudományban is. Nyilvánvaló, hogy vissza kell állítani a tudomány, a hit és a józan ész keresztény ha-

gyományban megszokott kapcsolatát. Az embernek olyan célt kell követnie a tudományban, amely kapcsolatban áll az örökkévalósággal.

A huszadik században az ateista szellem a tömegművelődéssel érte el az embereket. A tudomány és a művészet álarcába öltözve mindenkire el tudják juttatni a humanista erkölcsöt és világnézetet. Az utóbbi századok humanizmusa egyet jelentett az ateizmussal.

Hogy nincs Isten, ugyanúgy hit kérdés, mint az, hogy van. Az ateizmus is hit. Mikor Európában megjelent a vallással szembeni közönyösség, jelentősen csökkent az ateizmus szerepe is.

Az ateizmusnak a 18. és 19. században nem a tudomány, hanem a képzelet adott lendületet. Ez a képzelet sokak számára lenyűgöző látomás volt. Egy olyan világot képzeltek el, melyben az ember tetszése szerint gondolkodhat és cselekedhet, és közben nem kell figyelembe vennie, mit szólnak a papok vagy a jámbor szomszédok. Sokan álmodtak egy olyan világról, ahol vasárnap is kialudhatják magukat, mert nem kell templomba menni, ahol megvan a nemi és erkölcsi szabadság, hogy mindenki azt tesz magával, amit akar. Nem fogják megszólítani az abortuszért. Ki lehet a feleséget egy szebbre cserélni. Emellett még Istenné nyilváníthatják az embert, aki ezentúl szabadon teheti, ami neki tetszik.

A 20. században az ateizmus azért vesztett, mert már nem kellett elképzelni az Isten nélküli világot. Nem a képzeletre bízta, hanem megmutatta, hogyan valósul meg az ateista világ. Olyan világ ez, ahol teljesen kilakoltatták Istent. Mára az ember már nem képes magasztalni az ateizmus örömeit. Az 1990-es évekre a vallás megszűnésére vonatkozó jóslatok köddé váltak. Az új realizmus a vallás fennmaradását hirdeti. Az utolsó 50 évben a karizmatikusok száma nulláról egymillióra növekedett. Az ateizmus bajban van. Dicsőséges napjai letűntek. A felszabadító ateizmus emléket az elnyomó ateizmus emléke veszi át. Az ateizmus azt ígérte, hogy a kizsákmányolt tömegeket megszabadítja az Egyház kegyetlen elnyomásától. De az ateizmus, ahol hatalomra jutott, könyörtelennek és türelmetlennek mutatkozott, s ezzel szertefoszlott a felszabadító voltába vetett bizalom. Az Egyház pedig halad előre azon az úton, melyet isteni alapítója kijelölt számára. Múltja zálog rá, hogy övé a jövő.

Gaál Jenő SVD

ISTEN HELYÉT ELFOGLALTÁK A BÁLVÁNYOK

Márfi Gyula veszprémi érsek az iszlám térhódításáról és a kereszténységről

Az európai ember életében Isten helyét elfoglalta a pénz és az élvezetek. Az iszlám elfoglalja Európát. Nem fegyverrel, hanem hittel. Erről is beszélt Márfi Gyula veszprémi érsek a Veszprém megyei Naplónak nyilatkozva, hangsúlyozva, hogy amit mondott, az saját, személyes véleménye. A megyei napilap interjújából közlünk részleteket az alábbiakban.

Az egyházi vezető hetekig fontolgatta, hogy megszólaljon-e a migránstémában, hiszen a katolikus egyház magyar képviselőinek korábbi nyilatkozatait szövegkörnyezetből kiemelve vagy más kontextusba helyezve – komoly felzúdulás követte.

– *A hívő emberek útmutatást várnak az egyházi vezetőktől: mi történik most, miért történik, mi a feladata a keresztény embernek?*

– Véleményem szerint Európa leigázása történik az iszlám által, még ha nem is fegyverekkel – hanem hittel. (...)

– *Tanulmányozta az iszlámot?*

– Nem vagyok szakértő, de régóta foglalkozom a nagy világvallásokkal, így az iszlámmal is. Most újabban elolvastam Gerhard J. B. Bellinger Nagy valálaskalauzából az ide vonatkozó 26 oldalt. Ebből tudom többek között, hogy a muszlimok számára az a keresztény alapszabály, hogy nemes cél érdekében sem követhetnek el önmagában véve

bűnös cselekedetet, nem érvényes. Adott esetben a hitetlenek becsapása, kirablása, megölése lehet akár kötelesség is. (Vö. Korán 2. és 9. szúra.) Ugyanebből a műből megismerhetjük az iszlám államjog alapelvét. Eszerint a világ az emberiséggel együtt két részre oszlik: az egyik a dár al-izlám, azaz iszlám terület (ide tartozik most 19 ország, amelyekben az iszlám államvallás), a másik adár al-harb, azaz háborús terület. A dzsihad (erőfeszítés) arra kötelezi a muszlimokat, hogy ezeket a területeket elfoglalják és iszlám uralom alá hajtásuk. (Vö. Bellinger, 214. oldal.) (...) Úgy gondolom, hogy aki ezeket nem ismeri, a mostani népvándorlás legmélyebb okait sem ismerheti.

– *Más felfogás szerint az emberek a háború, az éhezés, a halál elől menekülnek, és nekünk kötelességünk segíteni rajtuk.*

– Újra mondom: Európa számukra háborús terület, háborús területre pedig

nem szokás menekülni. Ez nem azt jelenti, hogy a háborúk (Afganisztánban, Líbiában, Irakban, Szíriában és másutt) nem játszanak szerepet, de csak másodlagosan. Ilyen másodlagos ok az ökológiai katasztrófa is, amely az élettér beszűkülésével jár, és sok embert menekülésre kényszerít. (...)

– *De miért most akarják Európát iszlamizálni?*

– Elsősorban azért, mert a muszlim tömegek vezetői jól látják, hogy megérett a helyzet a hitehagyott földrész elfoglalására. Segítséget jelent a teljesen elvilágiasodott európai vezetők (tisztelő a kivételnek) naivitása. Ők nem számolnak a hit erejével, el sem tudják képzelni, hogy a széles tömegek vallásos meggyőződésében mekkora erő van. Ők csak pénzben és napi politikában gondolkodnak. Olyan európai értékekről szónokolnak (például szabadságról és egyenlőségről), amelyek Európában már nem is léteznek. Az egyenlőséget összekeverik az egyformasággal (genderideológia), a szabadságot pedig a szabadossággal, amely saját szenvedélyeik rabjává teszi az európai polgárokat.

(Folytatás a 7. oldalon)

IMASZÁNDÉKOK

Decemberre

Egyetemes: Hogy mindenki megtapasztalja annak az Istennek az irgalmát, aki sosem fárad bele a megbocsátásba.

„*Kérek valamennyi keresztényt, mindenütt e világon, hogy újítsák meg most mindjárt személyes találkozásukat Jézussal, vagy, legalább, engedjék meg Jézusnak, hogy találkozzék velük. Ismételve meg ezt a találkozást kivétel nélkül mindenki, minden nap. Hiszen senki sincs kizárva az Úr öröméből. Igaz, mindnyájan bűnösök vagyunk. Ezért mondjuk Istennek mindnyájan: „Uram, hagytam magamat becsapni. Hűtlen voltam a Te szeretetedhez. Kérjük Jézust: „Ments meg engem még egyszer.” Ő kitárt karokkal vár minket, mert Isten sosem fárad bele a megbocsátásba. Mi vagyunk azok, akik belefáradnak abba, hogy kérjük az Ő bocsánatát. Az irgalmas Isten bocsánata öröm forrása számunkra, de ugyanakkor kötelességet is ró ránk. Megtapasztaltuk Isten bocsánatát, és éppen ezért, hálából, meg kell bocsátanunk egymásnak. Jézus megmondta Szent Péternek, hogy hetvenszer hétszer kell megbocsátanunk az ellenünk vétőknek. Senki sincs kizárva abból a méltóságból, amelyet Isten végtelen, irgalmas szeretete ad minden embernek. Ha elbuktunk, forduljunk újra az Úrhoz, emeljük fel fejünket, pillantunk Őrá, fussunk Őhozá, mert Ő tárt karokkal fogad bennünket.”*

2015. december 8-án kezdődik Ferenc pápa által meghirdetett rendkívüli jubileumi esztendő: az irgalmasság éve. Ferenc pápa ezt a jubileumot meghirdető bullájában beszél Jézus három híres példabeszédéről, melyek az elveszett és megtalált bárányról, az elveszett és megtalált ezüstpénzről, és a tékozló fiát irgalmasan befogadó atyáról szólnak (Lk 15, 1–52). Ferenc pápa szerint e példabeszédek képezik az Evangélium központját és hitünk központját. Az Atyaisten nagy-nagy örömmel bocsát meg a bocsánatot kérőn hozzá forduló gyermekeinek. Nekünk nemegyszer nehezünkre esik másoknak megbocsátani, de egész életünk akkor lesz örömteli, ha az őt keresztre feszítő ellenségeinek megbocsátó Jézus példájára szívből megbocsátunk az ellenünk vétőknek.

Ferenc pápa Evangelii gaudium kezdetű enciklikája és Misericordiae vultus kezdetű bullájának nyomán

Evangelizációs: Hogy a családok, különösen azok, akik szenvednek, Jézus születésében találjanak a remény biztos jelére.

Alighogy megszületett Jézus, a Szent Családnak azonnal meg kellett tapasztalnia a szenvedést. Heródes elől Egyiptomba kellett menekülniük, és így megtapasztalták a menekültek sanyarú sorsát. Azért történt ez, hogy a különböző okokból szenvedő családok vizsgálást meríthessenek az Isten Fiának sorsából, aki hasonló módon megtapasztalta a szenvedést. Napjainkban is családok milliói kénytelenek elhagyni otthonukat, háborúk, üldözések, éhínség miatt.

De nemcsak külső okokból érik a családokat szenvedések, hanem maguk a családtagok is szenvedéseket okozhatnak egymásnak. Ez különösen igaz napjainkban, amikor válságba került a társadalom erkölcsi rendje és a család eszméje. Ezért nagyon megfontolandó az a három szó, amelyeket Ferenc pápa ajánl a családon belüli feszültségek gyógyítására. Ez a három szó pedig nem más, mint: „Szabadna” „Köszönöm” és „Bocsánat.”

(Folytatás a 4. oldalon)

SZIKLÁRA ÉPÍTSÜNK

(Folytatás az 1. oldalról)

A magyar identitás elvesztésének Nyugaton sok oka lehet: a kiöregedés, a beolvadás, az anyanyelv elvesztése, a fiatal generáció mobilitása és szétszéledése, a mindennapi munka és elfoglaltság, a hanyagság, az érdektelenség, az idegen környezet anyanyelvünkre és kultúránkra gyakorolt állandó, kedvezőtlen, fojtogató és romboló hatása, az idegen társadalom létmeghatározó szerepe, hiszen benne élünk, növekedünk, tanulunk, dolgozunk, keressük jogos megélhetésünket és előmenetelünket. A magyar identitás megőrzése külföldön egy nagyon összetett kérdés, megvalósítása hosszútávon szinte reménytelen, és ennek megfelelően, a keresztény magyar identitás tartós megőrzésére sem született biztos és sikeres stratégia. Ezért mindig izgalmas és kedélyeket borzoló felvetés marad annak fontolgatása, hogy vajon az idegenben egyáltalán képesek és készek vagyunk-e megfelelni és eleget tenni annak a kihívásnak, hogy az utánunk jövő generációnak is eredményesen átadjuk őseink szent értékeit: elsősorban édes anyanyelvünket, magyar kultúránkat és keresztény hitünket? A sok eredménytelen próbálkozás láttán, sokan feladják a küzdelmet és belenyugszanak a megváltoztathatatlan tünő és könnyörtelen nemzeti veszteségbe és beolvadnak környezetükbe. Mások lankadatlan hazaszeretettel, töretlen buzgósággal és odaadással igyekeznek utódaiknak is továbbadni a magukkal hozott szellemi örökséget és aggódva kérdezzük: Vajon megtettük-e a tőlünk telhetőt? A hitnek élő, Egyházzal törődő, jövőnk felé felkel még ennél is tovább mennék: Mit tettünk a fiatalokért, hogy megőrizhessék Szent István király szellemi örökségét: keresztény hitünket és magyar kultúránkat? Törődünk-e nevelésükkel, a fiatalok evangelizálásával, közösségi életével? Meghallgattuk-e őket? Meghívtuk-e, bevontuk-e őket kulturális és vallási közösségeinkbe? Megbíztuk-e őket felelős és önálló feladatokkal? Lehetőséget adtunk-e nekik az önszerveződésre, mint ahogyan azt annak idején a hitéhez és magyarságához ragaszkodó idősebb generáció megkapta, amikor kívánságainak megfelelően szervezte kulturális egyesületeit, magyar iskoláit és egyházközségeit az idegenben? Vajon megfelelő helyet biztosítottunk-e nekik magyar közösségeink vezetésében és összejöveteleinkben, vagy inkább megpróbáltuk rájuk erőltetni saját elképzeléseinket és céljainkat, netalán saját sorsunk sérelmeit, tapasztalatait, miközben zárt körökbe tömörültünk és együtt nosztalgiaztunk, amíg beleöregedtünk, gyermekeink pedig új hazára leltek az életüket meghatározó, nekik otthont adó és jövőt biztosító környezetben?

Ezek a marcangoló kérdések sokfelé már teljesen elkéstek, de helyenként talán mégis hasznosak lesznek, ha arra indítanak, hogy többet törődjünk az új generációval, fordítsunk fokozott figyelmet gyermekeink, fiataljaink vallási és kulturális nevelésére, keresztény hagyományaink és nemzeti kincseink továbbadására, megbecsülésére és ápolására. Hasznosak lehetnek, ha arra indítanak, hogy játszadozzunk többet gyermekeinkkel (Ferenc pápa) és beszéljünk a fiatalokkal! Hasznosak lehetnek, ha arra indítanak, hogy megkérdessük őket: mit akarnak, mi zavarja őket a felnőttek magatartásában, viselkedésében, szokásaiban, a magyar közösségekben és templomokban? Hasznosak lehetnek, ha gyakran elbeszélgetünk velük és megkérdessük: mire vágyakoznak, hogyan képzelik el jövőjüket, nemzeti identitásukat, ősi gyökereik ápolását, származásuk felvállalását, elődeik, apáik, anyáik emlékének, nyelvének, kultúrájának, hitének és vallásának tiszteletét, őrzését, megbecsülését?

A külföldi magyar fiatalok között is találkozunk olyanokkal, akiket a környezetben elérhető sikerek és az anyagi előnyök reményében, sokkal jobban érdekel a mielőbbi és teljes asszimiláció, mint az elődök emléke, nyelve, hagyománya és kulturális öröksége. De lesznek olyanok is, akik érdeklődni fognak saját származásuk felől és szívesen elbeszélgetnek őseik szülőföldről, történelméről; nemzeti kultúráról, édes anyanyelvünk, népi szokásaink, énekeink és táncaink mellett felvállalják és elsajátítják a hit szent kincseit is, amelyek mindig és mindenütt biztos eligazítást adnak, művelt és jel-

lemes egyéniségeket, hősöket és szenteket nevelnek, mert Krisztus világosságából táplálkoznak. A hit kulturált viselkedésre tanít, jellemet formál, és ezt még a sokféle tapasztalható dekadens társadalmakban is elismerik, értékelik és megbecsülik.

A hazai forrásokból felfrissülő, nemzeti és kulturális identitásunk őrzésére és ápolására irányuló, világszerte tapasztalható, mai lázas és dicséretes igyekezet közben sem feledkezhetünk meg „azokról az értékekről, amelyek lényegesek az élethez” és minden „társadalmi projekt”, közösség alapját képezik. Gondolok itt elsősorban Istenre és keresztény gyökereinkre, arra a szent örökségre, amely valóban örök, és amelyek nélkül terméklenné válik, kiürül, „elsivatagosodik” nemcsak a keresztény világ – ahogyan ezt Ferenc pápa megfogalmazta –, hanem a család, a munkahely, a templom, az egyházközség is, amelynek jövőjét annyira féltjük az idegenben. Sokfelé csak akkor ébredünk rá a hit életbevágó fontosságára, amikor templomainkat és „misszióinkat” veszély fenyegeti; amikor azok már elnéptelenedtek és azokat érdeklődés hiányában bezárják, és pap sem akad, aki minket emberségre nevelne, az Ég felé vezetne, a Nagy Útra felkészítene, a sír szélén meg imát rebegne értünk. Sokan és sokszor megfogalmazták már: a „Lélek (...) tesz csuda dolgokat” (Berzsenyi Dániel, A magyarokhoz II). Hit nélkül az élet értelmetlen, sivár és üres, valóban „spirituális sivatag”, amely csak akkor virágzik és válik teljessé, ha újra felfedezzük a hit életbevágó fontosságát és örömet, és teszünk is érte valamit: keressük keresztény hitünk továbbadásának, kisugárzásának és megszerzetetésének lehetőségét és módját. Ezért külföldön sem mondhatunk le a hit ápolásáról, továbbadásáról; az idegenben is szükségünk van a hit tanítására és az olyan hívő emberekre, „akik saját életükkel mutatják meg az Igéret földje felé vezető utat, és így ébren tartják a reményt” (EG 86). „A szokványos struktúrákban a fiatalok gyakran nem találnak válaszokat gondjaikra, szükségleteikre, problémáikra és sebeikre. Ránk felnőttekre tartozik, hogy türelemmel meghallgassuk a fiatalokat, értsük meg gondjaikat, igényeiket és tanuljunk meg olyan

nyelven beszélni velük, amelyet megértenek” (EG 105). Elengedhetetlenül szükséges, hogy minden külföldi magyar egyházi közösségben legyen vallásos nevelés és legyenek fiatalokból álló mozgalmak és csoportosulások, amelyekben a hit továbbadásával is törődnek: ministránsok, lektorok, énekesek, gitárosok, hittanosok, hétvégi magyar iskolások és cserkészek, természetesen, a helyi körülményeknek és kihívásoknak megfelelően. „Bár nem könnyű megszólítani a fiatalokat – írja Ferenc pápa, két területen előrelépés történt: az egyik annak a tudata, hogy az egész közösség evangelizálja és neveli őket; a másik annak a sürgőssége, hogy önállóbb szerepük legyen. El kell ismerni, hogy a közösségi kapcsolatok és az elkötelezettség aktuális válsága közepette sok az olyan fiatal, aki felajánlja szolidáris segítségét a világ bajaiban, és részt vesz a mozgalmiság és az önkéntesség különböző formáiban. Egyesek részt vesznek az Egyház életében, szolgálattévő csoportokat és különböző missziós kezdeményezéseket hívnak létre...” (EG 106), csak éppen meg kell szólítani és támogatni kell őket.

Advent a remény, a várakozás, a pirakat ideje, amikor örömmel várjuk a napfelkeltét: Üdvözítő Istenünk eljövetelét és életünk beteljesedését. Várjuk az Úr érkezését és készítjük az útját, egymást bátorítva, közösen, kéz a kézben, hogy aztán Legyőzhetetlen Napunk fényében újra meglássuk az igazi fényt, emberibb emberek legyünk, szent nemzet, amely bárhol is él, megtalálja otthonát és mindig hazatalál.

Újra megköszönve a külföldi magyar testvérek minden anyagi, szellemi és erkölcsi támogatását közös krisztusi küldetésünk szolgálatában, kívánok mindenkinek jó felkészülést az Úr érkezésére, áldott, szent karácsonyi ünnepeket és boldog új évet.

Mindezek után pedig, Nagyasszonyunk, a Boldogságos Szűz Mária, Szent István király és az összes Magyar Szentek közbenjárására, áldjon meg benneteket a mindenható Isten: az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

Budapest, 2015. november 29., advent első vasárnapján.

Cserháti Ferenc püspök

CSERHÁTI FERENC PÜSPÖK A PÁRIZSI MAGYAROKNÁL

Cserháti Ferenc, a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott püspök látogatott a Párizsban élő külhoni magyarokhoz. A püspök nem először járt az itteni közösségnél. Ez alkalommal október 25-én tartott misét „Mise a hazáért” címmel a Párizsi Magyar Katolikus Misszióban.

A délelőtt 11 órakor kezdődő szentmisén az egybegyűltek az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 59. évfordulójára és hazánk 1989-ben elnyert szabadságára emlékeztek. Az megemlékezés előtt Léh Tibor, a Párizsi Magyar Katolikus Misszió tiszteletbeli elnöke tartott rövid összefoglalót az elmúlt években a misszióban folyó munkáról és jövőbeli kilátásokról.

Cserháti Ferenc egész magyar népünk jólétéért, szabadságáért, az európai népek közötti szolidaritásért és egyetértésért, a világ békéjéért fohászzkodott.

A párizsi magyarok örömmel fogadták a püspököt

Szentbeszédében az '56-os események kapcsán fontosnak tartotta kiemelni: „Ha az állami törvényhozás elveszíti az erkölcsi kontrollt maga felett, figyelmen kívül hagyja Isten parancsait és az ember szellemi, lelki, erkölcsi dimenzióit, akkor könnyen elhatalmasodik fölötté az önzés, a hatalommal való visszaélés, a zsarnokság. A jognak számolnia kell az emberi gyengeségből és gonoszágból eredő veszélyekkel is: az ember teljes valóságával, szellemi-lelki, erkölcsi dimenziójával is.”

„A kormányok és az önkormányzatok nem önmagukért jöttek létre, hanem az emberért. Azzal a kötelezettséggel, hogy szolgálják és előmozdítsák az egész ember szükségleteit, kielégítsék nemcsak testi, földi jólét utáni vágyait, hanem szellemi, érzelmi és vallási igényeit is! Természetesen mindig a felelős törvényhozókra és nem az Egyházra tartozik, hogy beépítsék a mindenkori tör-

vénnyhozásba és hétköznapiakba ezt a szellemi, vallási dimenziót.

Mégis fontos erről beszélni, hiszen az utóbbi években, évtizedekben növekszik azok tábora, akik a vallást szeretnék kiszorítani a közéletből, a katolikusok körében meg növekszik a kétely, hogy állami szervek valóban eleget tesznek-e a törvényhozás szellemi és lelki dimenzióit is szem előtt tartó kötelezettségeiknek.

Az állam, a társadalom csak saját magának árt, ha egyeduralgódónak, az igazság egyetlen és abszolút forrásának kiáltja ki az embert és önmagát. Az abszolút értékek isteni dimenzióval rendelkeznek, és ezt még az állam sem határozhatja meg önkényesen, hogy melyek azok.” – világított rá.

Ünnepi beszédét a következő gondolatokkal zárta: „1956 és 1989 emléke számunkra nem csak holt hagyomány: ünnepi hitvallás és elkötelezettség a keresztény értékek mellett, melyekre mindig országot és jövőt építhetünk Magyarországon, Európában és az egész világon”

Az szentmise a helyi közösség számára rendezett hagyományos magyar ebéd követte, melyen többek között a Katolikus Missziós Gazdasági és Pásztorális Tanács tagjai is részt vettek.

Püspökök a COMECE őszi közgyűlésén

Cserháti Ferenc püspök 3 napos hivatalos látogatása során találkozott Renault de Dinechin, párizsi segédpüspökkel és Károlyi György úrral, Magyarországi franciaországi nagykövettel. Továbbá részt vett a COMECE (az Európai Unió Püspöki Konferenciájának Bizottsága) őszi közgyűlésén, amelyet az európai püspöki karok képviselői idén október 28-tól 30-ig a francia fővárosban tartottak. A konferencia fő témái között szerepel a migránsok helyzete Európában, és az ENSZ ez év végi klímakonferenciájának etikai, szociális és gazdasági kérdései. A COMECE párizsi közgyűlésén Cserháti Ferenc beszámolt a migránsok befogadásának helyzetéről Magyarországon.

Riczu Dalma

Gyerekeknek

A RÉGES-RÉGI KISAUTÓ

Amikor olyan korú kisfiú voltam, mint talán most te, még nem voltak tele az üzletek mindenféle csillogó-villogó játékkal, nem lehetett százféle babát, számítógépes játékot vagy távirányítós autót kapni, és bizony a családoknak is laposabb volt a pénztárcája: nem tudták drága ajándékokkal elhalmozni a gyerekeket.

Én nem is álmodoztam különleges vagy értékes karácsonyi ajándékokról, ám egyik ősszel megláttam a kisvárosunk egyetlen játékbüztetésének kirakatában egy kisautót. Egyszerű kis makett volt: nem lehetett távirányítóval mozgatni, nem adott ki semmilyen hangot, még csak nem is világított. Ami miatt nekem mégis megtetszett: épp ilyen autója volt édesapámnak, pont ilyet vezetett – persze életnagyságút! Kisvárosban laktunk, utunk sokszor elvezetett a játékbüztetés mellett, s én mindannyiszor sóvárogva bámultam a kisautót, és meg is jegyeztem édesanyámnak: – Nézd, apa épp ilyet vezet! Bárcsak nekem is lehetne egy ilyen autóm...

Nem tudnám megmondani, hogy miért, de ahogy közeledett a karácsony, egyre inkább beleélt magam a gondolatba, hogy anya biztosan sejti, mire vágyom a

legjobban, és biztosan ez a bizonyos kisautó lesz az én karácsonyi ajándékom. El is jött a szenteste, a feldíszített karácsonyfát körül állta a kis családunk, anya, apa és a nővérem. Elénekeltek a legszebb karácsonyi dalokat, majd következhetett az ajándékok kibontása. Én továbbra is biztos voltam benne, hogy az egyik csomagban ott lapul a várva várt kiskocsi... Miután azonban minden csomag gazdára talált, elszomorodva kellett tapasztalnom, hogy az én ajándékom a szüleimtől „csak” egy új focilabda volt...

Másnap az ünnepi szentmise után nagyikékhöz voltunk hivatalosak, hogy náluk is együtt ünnepeljen a család. Az ő karácsonyfájuk alatt is megvolt mindenkinek a maga kis csomagja, s nem is sejtettem, mekkora meglepetés fog érni: ahogy kibontottam az én nevemmel ellátott csomagot, az az egyszerű, de nagyszerű kisautó volt benne, amire annyira vágytam.

Azt a kisautót féltve őrzöm ma is. Amikor rápillantok a polcomon, már nem egy kedves játékot látok, hanem szüleim és nagyszüleim szeretetét érzem, mely elkísér egész életemben.

Kovács Péter

Fiataloknak

JÉZUS A SZEKTÁK TANÍTÁSÁBAN (14.)

Folytatva a szektákról szóló cikkeimet, az elkövetkezőkben szeretném érinteni a pünkösdzizmust, a hit gyülekezetét és a szcientológiát.

A jelenlegi Európa keresztény gyökerekkel rendelkezik, még akkor is, hogyha néha abba a kísértésbe esünk, hogy a múlt maradványaként beszéljünk ezekről a gyökerekről. Nem tévedek, amikor azt merem leírni, hogy Európa még mindig keresztény, és a katolikus Egyház végzi a Jézustól megkapott próféta küldetését. Egészen friss élményben volt részem a múlt héten, amikor egy magyar fiatal keresett meg, aki Angliában él, hogy beszélni szeretne velem. Nagyon őszintén elmondta, hálás a jó Istennek, hogy újra visszatért a katolikus gyökerekhez, mivel előtte a mormonoknál kereste a lelki békéjét.

Figyelem a magyarországi eseményeket majdnem napi rendszerességgel, és azt látom, hogy a rendcsinálás mindig is nagy áldozatok árán volt lehetséges. Pár évvel ezelőtt hivatalosan több mint 300 bejegyzett egyház létezett kis hazánkban, most már csak 18 vagy 20, ha jól emlékszem. Köztük ott van a Hit gyülekezete is, ami hivatalos egyháznak számít, államilag elismert, ám teológiai szempontból bőven akadnak kérdőjelek, vitára okot adó tények.

Nézzük meg, hogy mitől egyház a Hit gyülekezete? A hit gyülekezete a 80-as évek végén külsőleg is újszerű, lelkes vallási közösségként tűnt fel Magyarországon. Rockzene szolgált a sportsarnokban tartott összejövetelein, színes kiadványai jelentek meg, ügyesen alkalmazta a tömegtájékoztató eszközöket, mint pl. a televíziót. Sokan érdeklődtek arról, mi is a hit gyülekezete? A következők-

ben volt lelkipapunk velük kapcsolatos tapasztalatát idézném fel:

„Mivel közelebből meg akartam ismerni a gyülekezetet, tanítását, elmentem az akkor még a pesti Párizsi utcában működő központba. Figyelmesen, bár meglepődve fogadtak, mivel előzetes bejelentés nélkül csöngtettem be. Tudni szerették volna, hogy ki is vagyok és miért jöttem. Külföldön élő valláspszichológusként mutatkoztam be. A beszélgetés folyamán tisztázódott, hogy katolikus vagyok, de annyira nem érdeklődtek kilétem iránt, hogy valótlanul kellett volna állítanom, vagy fel kellett volna fednem, hogy katolikus pap is vagyok. A beszélgetés körülbelül egy óráig tartott, amelybe mind az 5-6 jelenlevő bekapcsolódott. Amikor megkérdeztem, hogy miért nem tagjai egy katolikus karizmatikus közösségnek, azt felelték, hogy ilyen Magyarországon nincs, csak Amerikában vannak katolikus karizmatikusok, mert – mondták – a magyar katolikus Egyház nem fogadja el a karizmatikusokat. Kifejtették, hogy mindenki, aki nem keresztelkedik meg a Szentlélekben, az elkárhozik, mert ez az üdvösség egyetlen útja. Ugyanakkor hangsúlyozták, hogy ők gyökeresen megtértek, bennünk nincs bűn; míg a katolikus Egyház, főként ennek papjai tele vannak bűnökkel!”

Én a kérdést: Mi a Hit gyülekezete? a katolikus tanítás szemszögéből szeretném megvilágítani. A II. Vatikáni Zsinat azt tanítja, hogy a Szentlélek kegyelme működik a katolikus Egyházon kívül is, a különvált testvéreinkben is. Ugyanakkor fontos rámutatni a tanbeli tévedésekre, a hiányokra és a szélsőségekre. A következő cikkemben bővebben fogunk e témával foglalkozni.

János atya Londonból

anyának, ha a családtagok hálásan megköszönik a finom ebédet! Ne felejtse el azonban a harmadik szót sem: „Bocsánat” mert hiszen mindnyájan hibázunk, sok mindenben. Ne tartsuk magunkat tökéletesnek, és kérjünk bocsánatot, ha hibáztunk. A kölcsönös irgalmas megbocsátás a család békéjének és örömének az alapja. Hiszen mindnyájan Isten irgalmas bocsánatára szorultunk, és ez a bocsánat örömeink és békénk gyökere.

Ferenc pápának 2013. december 29-én, a déli Angyali Üdvözlétkor mondott köszöntése nyomán

A KATOLIKUS SAJTÓ '56-BAN ÉS MA

A kismartoniak összefoglaló előadással emlékeztek

Huszonkét évnyi kihagyás után 2011 decembere óta tartanak ismét magyar szentmiséket Kismartonban a ferences templomban. Pál László erdélyi-székesföldi származású magyar lelkész, aki a legkülönbözőbb egyházi megbízatásokat ellátva immár tizenkét éve szolgál a Kismartoni Egyházmegye osztrák pasztorációjában, az egyházmegye bíróságán és a főpásztor tanácsadó testületében, minden hónap harmadik vasárnapján ünnepli magyar híveivel együtt anyanyelvén a szentmisét.

Október 18-án a közösség egyúttal az 1956-os forradalom és szabadságharc 59. évfordulójáról is megemlékezett, mégpedig a nehezen kivívott demokrácia egyik legnagyobb vívmánya: a sajtószabadság eléréséhez vezető út áttekintésével s azon belül a katolikus egyház '56-ban és napjainkban jellemző kommunikációjának összehasonlításával.

Szentbeszédében Pál László a Szent Márk könyvéből felolvasott evangéliumi rész vezérgondolatát – „Az Emberfia nem azért jött, hogy szolgáljanak neki, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért” – ekként vonatkoztatta a ma emberére: „olyan sok fölösleges cím van az Egyházban és a világban, hogy azt felsorolni sem lehet. Meg vagyok győződve arról, hogy Jézus ma, a XXI. században nem azt várja el tőlünk, hogy a címeinken szólíttassanak minket az emberek, hanem azt várja el tőlünk, hogy tegyük azt, amit mondott: szolgáljuk az embereket. S ha ezt meg tesszük, nagyok leszünk Isten szemében, lesz lelki békénk, s akkor az embertársaink a mi szolgálatunkon keresztül megtapasztalják Isten szeretetét.”

A szentmise után a Petőfi Sándor Program egyik ausztriai ösztöndíjasaként e sorok írója Balogh József 1956 című versével hangolta rá a jelenlévőket a forradalom és szabadságharc évfordulójára, majd áttekintette, mi jellemezte az európai magyar nyelvű katolikus sajtót 1956-ban és mi jellemzi ma. Elhangzott: a vas-

ÚJ HANGSÚLYOK...

(Folytatás a 1. oldalról)

A szükséges kétharmad három paragrafus esetében volt – mondjuk úgy – határmezsgyén, az elváltakra és újránházasodottakra vonatkozó kérdésekben. Miben áll e három pont lényege?

– Hangsúlyozom, minden egyes pontnál teljesen egyértelműen megvolt a kétharmados többség. A püspöki szinódus rendtartása szerint a záróokmány akkor számít elfogadottnak, ha kétharmados többséget kapott. Pontonként szavaztunk, kilencvennégy pontról, mindegyikről külön. Mind a kilencvennégy pont megkapta a kétharmados többséget, ez azt hiszem, gondviselészerű. Természetesen ebben sok munka van, különösen a kényesebb kérdéseknél, amelyek körül több volt a vita. Az újránházasodottak témájában nem szólt a dokumentum arról, hogy újránházasodott elváltak áldozhatnak-e.

Arról van szó, hogyan lehet őket minél jobban integrálni az egyházi közösségbe, tehát hogy ne érezzék magukat kiközösítve, hogy gyakorlatilag is részt vegyenek a közösség életében és feladataiban. Ez nagyon fontos, mert vannak olyan egyházi jogi tilalmak, amelyek bizonyos funkciókat nem tesznek lehetővé számukra, például a keresztszülőséget. Ennek kapcsán a dokumentum nem úgy fogalmaz, hogy az holnaptól automatikusan megszűnik, hanem azt hangsúlyozza, hogy komolyan mérlegelni kell, hogy melyek azok a tilalmak, amelyeket – minden botrány elkerülésével – immár el lehetne hagyni, éppen a jobb integrálás érdekében.

Ezenkívül szó van benne a lelki kísérésről is: ebben a tekintetben hangsúlyozza a dokumentum, hogy a kiindulópont és az alap II. János Pál pápa Familiaris consortio kezdetű apostoli buzdítása. Idézi a szöveg annak a 84. pontját, melyben a pápa arról

függöny mögött s különösen a Magyarországot határain kívül kisebbségben élő magyar közösségeket 1948 után a kommunista diktatúra megfosztotta a katolikus sajtó és a szólásszabadság minden eszközétől és lehetőségétől. Ahogy Jakab Antal gyulafehérvári püspök később ezt megfogalmazta: a katolikus sajtót „a történelem rossz ekéje gyökerestül kifordította a földből. Idegen világnak magvait szórta szét, s termése se lehetett más, mint bógáncs”. Magyarországon a puha diktatúra idején valamivel enyhébb volt a helyzet és Nyugat is próbált segíteni az ott szerkesztett magyar nyelvű lapok, a Vatikáni Rádió és a Szabad Európa Rádió révén.

A II. Vatikáni Zsinat rendelkezését, miszerint „a tömegkommunikációs eszközöket haladéktalanul és semmi fáradságot sem kímélve eredményesen használja fel az apostolság legkülönbözőbb munkáiban”, az Egyháznak a rendszerváltozások után nyílt módja érvényesíteni. Azóta számos kiadót és kiadványt alapítottak Kárpát-medence-szerte, szabad a nyomtatott és az on-line lapkiadás, kiszélesedett a könyvkiadás, és a saját rádióadók mellett a világi rádiók és televíziók hitéleti műsorai is jelentősek.

A kismartoni előadás hallgatói végül közelebből is megismerhették lapunkat, az 1969-ben alapított Életünket, amely a diaszpóra minden magyar katolikus közösségéhez eljut, beleértve a tengerentúli területeket is.

V. G.

szól, hogy mi mindent kell megvizsgálni azok élethelyzetében, akik elváltak és újránházasodtak; hogy jelenleg milyen körülmények között élnek, hogyan ment tönkre az előző házasságuk, milyen köteleességeik vannak a korábbi házastárs iránt, a gyermekek iránt, esetleg a beteg családtagok iránt. Meg kell vizsgálni tehát mindazokat a nehézségeket, körülményeket, amelyek az életüket ma meghatározzák.

Ezek alapján azonban nem lehet olyan megoldásra jutni, amely ellentmond a házasság felbonthatatlanságának. Hanem például keresni kell – hangsúlyozza már II. János Pál pápa – minden olyan lehetőséget, amely annak tisztázására irányul, hogy érvényes volt-e az első házasság. Erre vonatkozóan azt mondanám, hogy egyrészt az eljárás sokat egyszerűsödött, másrészt pedig lehetnek olyan esetei egy házasság érvénytelenségének, amelyek külső fórumon, tehát még a mai egyszerű perrendtartás szerint sem bizonyíthatók. Ilyenkor nagyon komoly lelkipéztésre van szükség, nagyon őszinte önmagunkba tekintésre, hiszen Istent, aki mindent tud, nem lehet megtéveszteni. (...)

– Az Egyház eddigi álláspontjához képest miben újdonság ez a három pont?

– Dogmatikai értelemben természetesen nincs újdonság; lelkipásztori értelemben lehet: hogyha ennek általános szinten gyakorlati következményt is tud tulajdonítani a Szentatya – ezt neki kell valamilyen megnyilatkozásban rögzítenie. (...) Azt kérjük alázattal a Szentatytól, hogy értékelje az időszzerűségét annak, hogy esetleg egy dokumentumot adjon ki a családról, éppen azért, hogy a család mint család egyház, egyre erősebben sugározza Krisztus fényét a világban. Tehát az lenne a kérésünk a Szentatyához, hogy egy ilyen dokumentumban buzdítsa a családokat és mindazokat, akik a családok érdekében dolgoznak. (...)

Somogyi Viktória/Magyar Kurír

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

Amikor valamit szeretnének tenni vagy kapni egymástól a családtagok, ne durván követelődzenek, ne állítólagos jogaikra hivatkozzanak, hanem szeretettel szépen kérjék azt, amit szeretnének kapni vagy megtenni. Amikor pedig valami jót kaptak egy másik családtagtól, vagy megengedték nekik, hogy tegyék azt, amit szeretnének tenni, akkor köszönjék meg ezt a jószágot. Milyen jól esik az ebéd főzésbe belefáradt édes-

KI A MAGYAR?

Elő-előkerül manapság is ez a kérdés – aligha véletlenül. Hallottam már rá jónéhány választ, de egyik sem elégített ki maradéktalanul. Ideig-óráig megnyugtatót, aztán egyszer csak újra felűtötte a fejét a kérdés.

Ki a magyar? A téma egy baráti beszélgetésben került elő legutóbb, nem is olyan régen. Fontosnak tűnt, hogy megpróbáljuk megválaszolni a kérdést, már csak azért is, mert a társaság egyik tagja matematikaprofesszor, vele nemigen lehet úgy beszélgetni, hogy legalább meg ne próbáljuk definiálni a fogalmakat. Keresgeltük a lehetséges választ a kérdésre: ki a magyar. Nem hiszem, hogy igazán újat tudtunk volna alkotni ezen a téren (sem), de becsülettel átismételtük a tanultakat. „Magyar az, aki magyarnak vallja magát”. Valaki úgy tudta, Illyés Gyulától származik a megfogalmazás, ezt néhányan megkérdőjeleztük, de bizony a kijelentés igazságát is vitattuk. Az illető érvelt: „Hát mi mástól lenne magyar a Grosschmidnak született Márai Sándor, a szerb apa és szlovák anyja fia, Petőfi, vagy éppen az a József Attila, aki azt írta magáról, hogy „anyám kun volt, az apám félig székely, félig román, vagy tán egészen az...” A példák többeket meggyőztek. Másokat nem: „Az ember annak vallhatja magát, aminek akarja – előnyöket remélve vagy éppen az életét mentve... A háború után a Felvidéken például magyarok tízezrei vallották szlováknak magukat, mert különben elűzték volna őket a szülőföldjükről...”

Hümmögés.

Valaki visszatért a költőkhöz: Márai vállalta az emigrációt, Petőfi meg a halált is vállalta a magyarságáért. „Szóval nem az, aki vallja, hanem aki vállalja... A következőkkel együtt...” – A definíciókra kényes matematikus bólogatott, „nagyjából használható a meghatározás”. Használtuk is a további beszélgetés során.

Egy adalék azért még eszembe jutott a fölmerült kérdéshez, hogy ki is a magyar, mit is jelent magyarnak lenni. Úgy harminc éve Gödöllőn jártam, kedves ismerősöm lelkesen mutogatta a látnivalókat, köztük az akkor szörnyű állapotban lévő Grassalkovich-kastélyt. (Persze csak kívülről, odabent ugyanis a felszabadító katonák őrizték nekünk – vagy előlünk – a békét.) Ismerősöm végül odavezetett a közelben álló, ugyancsak elhanyagolt állapotban lévő első világháborús emlékműhöz, amelyen a következő feliratot sikerült kibetűznöm: „Magyarnak lenni annyi, mint büszkébben túrni másnál”.

Barátaim keserűen bólogattak, mint akik értik – ezt megelőzően legutóbb a nyár elején, Trianon kilencvenötödik évfordulóján ültünk így együtt, és fűgyszerű beszélgetésünknek az volt a fő témája. Elcsendesedtünk, megülte a lelkiünket a közel száz éves időszerűség. Mielőtt végleg maga alá temetett volna minket a honfibú, valaki – visszavezette a társalgást egy korábbi beszélgetés summájára: a kérdések örökkévalók, a mi válszaink ideiglenesek. Lehet, hogy ez a magyarság kérdésére adott válaszunkra is igaz: lehet, hogy az is – bármennyire időszerű is, mégis csak ideiglenes?

Ez volna a remény üzenete? „Ez egy újabb kérdés, amelyre legfeljebb ideiglenes választ adhatunk” – mondta Laci, a matematikus, aztán kiittuk a bort és szedelőzködni kezdünk. Holnap is menni kell dolgozni: egyikünk méri a földet, másikunk vizsgáztatja az egyetemistákat, harmadikunk gyógyít vagy valami újságcikket ír. Lehet, hogy ez is egyfajta válasz – a reményre vonatkozó kérdésre?

Kipke Tamás

Az angol író, Simon Winder, előbb Németország történelmi furcsaságait tűzte tollhegyre, majd pedig az Osztrák-Magyar Monarchia múltjában nézett körül kritikus szemmel. Igaz, saját szülőhazáját sem kímélte olykor igencsak vitriolos humorral írt, „A férfi, aki megmentette Angliát” címmel közreadott könyvében, amelyben a James Bond jelenéseket elemezte.

A Park Kiadó gondozásában most magyarul megjelent könyvének már alcíme is – „Személyes krónika a Habsburgok Európájáról” – elárulja, hogy földrészünk jelentős hányadát évszázadokon át uraló család történetén keresztül mutatja be a Duna mentén elhelyezkedő államok és lakóik sorsának alakulását. Nem véletlen, hogy Simon Winder könyvei felkerültek az angol nyelvtérület alighanem legtekintélyesebb vasárnapi lapjának, a Sunday Times-nak irodalmi sikerlistájára, ugyanis a szerző jellegzetesen brit humorral, nem egyszer az olvasóval összekacsintva, szórakoztató stílusban még azok számára is sok újat tartogat, akik alapos ismerői a Monarchia történetének. A „Danubia” némileg illeszkedik Bánó Attila meghökcentő eseteket feldolgozó, és komoly sikert aratott köteteihez, a külön-

DANUBIA

ség azonban főleg abban rejlik, hogy míg Bánó Attila magyar szemszögből közelít az általa táltalt eseményekhez és sorából néha még a leírt történetek fölött érzett fájdalom is kicseng, addig Simon Winder brit nézőpontból szemléli a történeteket, ez távolságtartást biztosít neki és alighanem ez teszi lehetővé számára azt a könyvedséget is, amitől olvasmányossá válik könyvének mind a 600 oldala.

A kötet borítója

A magyar olvasó örömmel tapasztalja, hogy a brit szerző mennyire otthonosan mozog a Kárpát-medencében, irodalmát, zenéjét milyen magasra értékeli és mégsem találja úgy ismereteit, hogy ezáltal bármelyik szomszéd nép érzékenységet megbántaná. Igaza van a New York Times irodalomkritikusának, aki szerint a téma iránt érdeklődő aligha találhatott volna avatottabb és szórakoztatóbb

idegenvezetőt, mint Simon Windert. Igaz, mint könyve végén megjegyzi, ebben nagy segítségére volt családjá is, sőt a térség iránti szenvedélyét a nászútja váltotta ki, amelyre röviddel a kommunizmus bukása után indult szintén angol feleségével.

A könyv helyenként panoptikum jellegű, ami magától értetődik, hiszen a Habsburg uralkodók és családtagjaik között bőven akadtak panoptikumba illő különöck. Ezen egy brit író esetében már csak azért is kár lenne fennakadni, mert az első panoptikum is Londonban nyílt meg. Jóval fontosabb viszont a „Danubia” című kötet közvetett célja, amit egy interjúban maga Simon Winder is megerősített: az egykori Osztrák-Magyar Monarchia területén tett utazásai arra készítették, hogy a nagyközönség számára írt könyvvel próbálja ismét visszahozni Közép-Európába a néhai Monarchia keleti felét is, amelyet a második világháború után erőszakkal leválasztottak róla és a hatalom urai közel fél évszázadon át olyan meggyőző erővel igyekeztek Kelet-Európába áttolni, hogy ez még a nyugati közvéleményben is lassan meghonosodott. Mi, magyar olvasók, ezért külön hálásak lehetünk a brit írónak.

Vincze András

NEMZETI IMÁNK MEGTARTÓ EREJE

Nehezen tudom emlékeim közül száműzni azt a kellemetlenséget, amikor a hatvanas években a gyulafehérvári kántorkola diákjaként, majd a Hittudományi Főiskola szeminaristájaként a Hozsanna énekeskönyvünk 306. számú énekét nem volt szabad még megtekinteni sem, nem beszélve annak elénekléséről, hiszen a Magyar Himnuszról volt szó. A bucaresti Vallásügyi Osztály állami ellenőrei a könyvecske említett lapjának a kivágását követelték tőlünk. Mi, hogy azt mégis megmentsük, egy fehér papírral a szélén leragasztottuk, vagy azt a lapot írópapírból készített tokba burkoltuk.

A diktatúra éveit éltük akkoriban. Emlékszem azoknak a személyeknek az elbeszéléseire, akik nyugat-európai útjaikról visszatérve bizalmasan mesélték, hogy folyt a szemükből a könny, amikor az ottani magyar szentmisék végén a hívőkkel együtt énekelhettek himnuszunkat.

Kifejezhetetlenül nagy öröm volt számunkra 1989. december vége, amikor szabadon énekelhettük nemzeti imánkat Erdély templomaiban, tereken, összejöveteleken. Szívük mélyéből éneklük az emberek a mai napig is, mert fel-emeli a lelket, erőt, bátorítást ad, összetartja a nemzetet, segíti azt a megmaradásban. Boldogan hallom, hogy a székelyek ma sem hajlandók lemondani nemzeti imánk elénekléséről sem, milyen körülmények között, semmilyen tiltás hatására sem. Fontos ez számukra, összetartja, megtartja őket, kifejezi hovatartozásukat.

Éppen ezért örvendek, amikor himnuszunk éneklésének a nagyvilágban is tanúja lehetek, és honfitársaimmal együtt magam is zenghetem: „Is-ten, áldd meg a magyart!” Elszomorít azonban, amikor a diaszpórában arról hallok, hogy itt-ott valakik megtiltják a magyar himnusz éneklését, vagy csak ritkán

biztosítják ennek a lehetőségét. Ilyen helyzetek láttán örömmel tölt el, amikor azt tapasztalom, hogy egy-egy magyar ajkú közösség még akkor is kitartóan továbbénekléi istentiszteletei végén a magyar himnuszot, ha a többség ezért büntettképpen megvonja tőle az anyagi támogatást. Sokakkal együtt meggyőződés, hogy nemzeti imánk éneklése az idegenben különös módon segít nemzeti önazonosságunk megőrzésében, miközben a befogadó társadalomba és Egyházba való beilleszkedésünket egyáltalán nem akadályozza. Felemeli viszont a lelket Istenhez és szétszórtságunkban összekovácsol bennünket. Legyen tehát fontos mindig a kérés Isten felé, hogy áldjon meg minket, mert szükségünk van arra, hogy rajtunk legyen az Ő áldó keze, a Kárpát-medencében, Nyugat-Európában és szerte a nagyvilágban egyaránt.

Vencser László

EMLÉKEZÉS PASKAI BÍBOROSRA

Paskai László bíborost 1988-ban ismertem meg. Még nem volt egy éve annak, hogy a Magyar Katolikus Egyház vezetésével bízták meg. Az egyházüldözés negyven éve bár enyhült ebben az időben, de a közel emberöltőnyi idő súlyos nyomai még metelyezték a magyar társadalmat. Fábián Károly atyával a Szabad Európa Rádiónál figyeltünk minden egyházi hírt, hogy hogyan befolyásolja és rombolja a társadalmat a minimálisra csökkentett és az iskolákból kitiltott hitoktatás.

Politikai büntetett előéletem miatt az ítélet elévüléséig nem kaphattam vízumot hazautazásra. Német politikai kapcsolataimat kihasználva elértem azt, hogy Magyarország és Erdély – Lengyelország mellett – a kiemelt támogatásra alkalmasnak minősüljön az „enyhülési” irányzat folytatásához. Több millió márka értékű gyógyszeradomány ígérettel érkeztem az első hivatalos megbeszélésre Magyarországra. Seregély István érsekkel történt beszélgetésünk arra irányult, hogy ellentételként próbáljunk valami eredményt elérni az Egyház és a hívők javára. Ezt természetesen Paskai László bíborossal is meg kellett beszélni. Rövid időn belül sor került a bemutatkozásomra és az első megbeszélésre.

Ezek után kértem is a pártállam vezetőit, hogy a papok országosan kaphassanak jogot arra, hogy a haldoklókhöz a betegek kenete szentségével az ország összes kórházába bemehessenek, valamint hogy az iskolákban lehessen hitoktatás. Az egyesség létrejött, mivel biztosítékot kaptam arra, hogy a parlamenti képviselők elé kerül egy teljes egyházi szabadságot biztosító törvényjavaslat. Egy hónapon belül megérkezett a gyógyszerrel megrakott kamion. Rádiós, tévés újságírók vártak: „Őn most egy európai lovagrend nevében adja át ezt az adományt. Miért éppen most gondolnak erre?” Válaszom rövid volt: „Úgy látjuk, hogy Magyarország a demokratizálódás útjára lépett és ezt mi támogatni akarjuk.” A következő kérdés a minisztériumi képviselőnek szólt: „Őnök most egy lovagrendtől fogadnak el adományt. Mi ez a megváltozott szemlélet?” „A szemlélet nem változott meg – de nem vagyunk szegvöllösek bevallani, hogy az ilyen nagy segítségre szükségünk van – hangzott a vonalas válasz. Az adományt Seregély István érsek vette át és adta tovább a magyar államnak kórházi felhasználásra.

Másnap Paskai László gratulált és ebéden látott vendégül a püspöki palotában. Kimért, de tiszteletteljes barátságunk így kezdődött. Rendszeresen találkoztunk ezt követően, huszonhét éven át. Ő szívesen átbeszélt velem minden hívőkre, adományokra vonatkozó egyházi kérdést.

Betegsége nyugdíjas korában korlátozta őt, de mint ferences testvér, bármilyen hívő közösség felkérését ünnepi szentmisére elfogadta és teljesítette. Esztergomi otthonában utójára júliusban keresztet fel. Beszélgetésünk „szokásos” egy óra helyett két órányira nyúlt. De a szeptemberre tervezett programról valahogy a túlvilágra terelődött a szó. Egységes véleményünk volt, hogy a ma élő nagy tudósok szinte mindegyike hisz Istenben, a világ teremtésében. Erről még szívesen beszéltem volna vele a következő alkalomkor is, de most már csak az én kérdéseim maradtak...

Megrendülve álltam az esztergomi bazilikában, utoljára a közelében, azzal a gondolattal, hogy többé már nem hallok kedves fogadó szavait: „Köszöntöm, hogy van kedves nagykövet úr?”...

Deák László Zoltán

A MAGYAR KATOLIKUSOK LELKIGONDOZÁSA NAGY-BRITANNIÁBAN

A középkorban nem volt szoros érintkezés sem Anglia és Magyarország között, sem a két nép között. A két nép közötti kapcsolatkeresők mindig szívesen hivatkoztak a Szent István király udvarába menekült angol királyfiak szíves fogadtatására, majd az Aranybulla és a Magna Charta kapcsolatára, az angol királyi családnak Rhédey Claudia révén keletkezett magyar rokonságra. Magyarország távol fekszik Angliától, de alkotmányos berendezkedésünk, nemzeti hagyományainkhoz való ragaszkodásunk és történelmi múltunk mégis bizonyos tiszteletet, rokonszenvet és érdeklődést keltett irántunk az angolokban.

Az Angliába érkező első nagyobb csoport a Kossuth-emigráció volt. Mintegy 150-200 magyar élt Jersey szigeten, vagy Anglia valamelyik vidéki kastélyában vendégként: Mészáros Lázár honvédelmi miniszter, Vukovics Sebő és Gorove István miniszterek, Almási Pál az 1848-as képviselőház elnöke. Thaly Zsigmond vezetésével 1851–1852-ben „Honvéd Tanoda” néven katonai főiskola működött. A menekültek között volt Rónay Jácint bencés szerzetes tanár is. Gróf Esterházy Pál vetette fel a gondolatot, hogy az október 6-i aradi vértanúk kivégzésének első évfordulójáról meg kellene emlékezni. A gyászmisét és az ünnepi megemlékezést október 9-én tartották meg, egy katolikus kápolnában a King's Street-en, ahol egy francia pap állt a királyi család szolgálatában, aki szívesen fogadta a magyarokat. A csendes, kegyeletteljes egyházi szertartásból politikai tüntetés lett, mert a gyászmisén nemcsak magyarok vettek részt, hanem angolok és német-olasz menekültek is. A templomi mise után vette kezdetét a Hannover Square nagytermében a hivatalos ünnepi megemlékezés, az ünnepségen Rónay Jácint beszélt. Ez volt az első nyilvános magyar beszéd Angliában, ugyanúgy, mint a templomban az első „magyar” szentmise. Ő hivatalosan papként nem működhetett, mert Pannonhalmáról nem kapta meg a szükséges engedélyeket, de ugyanakkor élvezte az akkori Wiseman bíboros támogatását egészen 1866. szeptember 16-ig, amikor visszatért Magyarországra.

Az 1930-as évek világgazdasági válsága után, a II. világháborúra való felkészülés ismét fellendítette a gazdasági életet. Az angol arisztokrácia újra tudott cselédeket alkalmazni és emiatt megnőtt a magyar női alkalmazottak iránti kereslet. A magyar lányok nagyon jól dolgoztak és 1930-1940 között mintegy 3000 magyar háztartási alkalmazott talált munkahelyet. Ezeknek a lányoknak ügyes- bajos dolgait a magyar követségben Zách Magdolna szociális missziós nővér látta el.

Palágyi Natália – a Szociális Testvérek Társaságának tagja – mint a Katolikus Leányok és Nők Szövetségének titkára – 1938 első hónapjaiban Angliában járt, és két hónapot töltött Londonban. Beszámolója alapján, a háztartási alkalmazottak száma meghaladta a 800-at, és ebből kb. 650 katolikus volt. Ő látva az ott élő magyar lányok nehéz sorsát, kihallgatást kért Hinsley bíboros, londoni érsektől és arra kérte, hogy az általa látott és bezárt templomot és a mellette lévő lakatlan házát bocsássa a magyar lányok rendelkezésére és járjon közbe azért, hogy magyar papjuk és szociális gondozójuk legyen.

Sajnos, ez a próbálkozás nem járt sikerrel. Közben sikerült annyit elérni, hogy Becket angol plébános, aki egy kicsit beszélt magyarul, megígérte, hogy a Westminsteri székesegyházban alkalmanként magyarul fog gyónatni. Későbbiekben próbáltak állandó magyar lelkészt kinevezni, a magyar katolikusok gondozására: 1949 és 1951 között Borsy Engelbert ferences, 1948-ig Henkey Hönig Károly, 1951-1953 között Molnár

Antal, 1953-1957 között és 1957-ben két jezsuita atya: Varga László és Vadkerty Béla látta el ezt a szolgálatot.

A londoni katolikusok egy kis csoportja 1949-ben gyűjtést hirdetett, egy állandó épület megvásárlására. „Lelkipásztorunk, főtisztelendő Molnár Antal atya és a köréje csoportosult hívek (...) életre hívták az Angliai Római Katolikus Magyarok Egyesületét, amelynek első feladata, egy Katolikus Magyar Ház létesítése” írták egy körlevélben. A gyűjtés eredményeképpen jött létre a Mindszenty otthon. Molnár Antal 1953-ban Angliába érkezett magyar lelkésznek jelentős szerepe volt a Mindszenty otthon létrehozásában, noha ő maga „szegény volt, és egy rozsdás kerékpáron járt London részét” – írta róla visszaemlékezésében Ispánki Béla, későbbi utódja. A Mindszenty Otthon elsősorban az egyesület tagjainak javát szolgálta. Az egyesület fő célja a katolikus vallás és a ma-

„Sokat jelent egy jól működő csapat”

gyar kultúra ápolása volt. Első egyházi elnöke Molnár Antal atya volt, akinek a felettese a westminsteri érsek volt. Két magyar nyelvű újság, a Boldogasszony népe és az Életünk mindig megtalálható volt az egyesületben.

A magyar lelkipásztorkodás nemcsak Londonra korlátozódott, más angol városokra is kiterjedt, ahol voltak magyar kolóniák: Kelvedon, Colchester, Cambridge és Leicester városokban.

Az 1956-os menekültáradat megsokszorozta az angliai magyar menekültek létszámát. Londonban az Angliai Római Katolikus Magyarok Egyesülete 1956 októberében a forradalom után Angliába érkezett menekültek számára szervezett segélyakciók központja lett.

Angliai magyar lelkipásztorok az 1956-os forradalom után:

Ispánki Béla (1957-1985) működésével új korszak kezdődött az angliai magyar lelkészség életében, mert ő nem átmeneti állomásnak tekintette új besorolását, hanem egy életre szóló küldetésnek. Korábban Mindszenty bíboros mellett szertartóként szolgált, és a Mindszenty-perben a vádlottak közé került. A kirakatperben életfogytiglan börtönbüntetést kapott, amit 15 évre mérsékeltek, ebből 8 évet töltött le a Váci börtönben. A szabadulása után, Angliában biztonságos otthonra talált, közel harminc évig, haláláig, volt az angliai magyar katolikusok lelkipásztora. Hirtelen bekövetkezett halála után, Tüttő György lett az utódja.

Tüttő György (1986-2006) angliai főlelkész 60 évesen vette át a Lelkészség vezetését, amit nagy szeretettel és hozzáértéssel 20 éven át végzett. Az innsbrucki Canisianum növendéke volt,

és 1953-tól a Nottinghami Egyházmegye angol lelkipásztori szolgálatban állt 1986-ig. Fontos szerepe volt az új Szent István Ház megvásárlásában, amely 2007-ben valósulhatott meg. Jelenleg Tüttő György atya 90 évesen egy londoni katolikus otthon lakója.

Virágh József (2006-2011) szolgálat idején, 2008 áprilisában adták át a Szent István Házat.

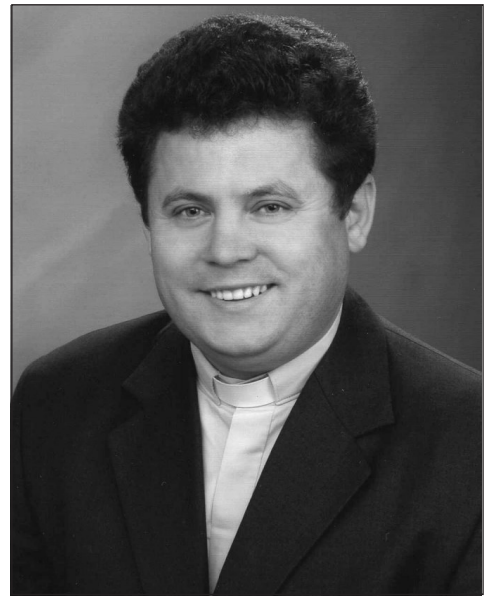
Hazánk belépése az Unióba, a londoni fiatalok számának gyors növekedése és nem utolsósorban Virágh József főlelkész közösségteremtő munkájának hatására, az egykori Mindszenty Ház kinőtte kereteit. A közösség szükségét látta, hogy egy új, nagyobb otthon után nézzen az angliai katolikus magyarság számára. Nagyszerű lehetőség kínálkozott Nyugat-Londonban, Ealingben, egy – a közösség céljainak tökéletesen megfelelő – volt katolikus iskolai épület megvásárlására. A ház 2007 elején lett az Egyesület tulajdona. Még a belső átalakítási munkálatok megkezdése előtt rendszeresen folytatódtak a magyar nyelvű szentmisék, a ház számos népszerű közösségformáló programnak adott helyet pl. disznótör, farsangi bál, karácsonyi vásár, koncertek.

2008 április 27-én több mint 250 magyar és angol vendég gyűlt össze Nyugat-Londonban, hogy magyar nyelvű szentmisén adjanak hálát a majd egy évig tartó átalakítások után elkészült Szent István Háért. A szentmisét Cserhádi Ferenc, a külföldi magyarok lelkipásztori szolgálatának ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök, Alan Hopes westminsteri segédpüspök, Virágh József angliai magyar főlelkész és a helyi angol plébános celebrálta.

A 290 m² alapterületű – egykor katolikus iskolaként működő – kétemeletes épület, nagyobb rendezvényekre kialakított, közel 300 főt befogadni képes földszinti Mindszenty-termevel, egyéb társasági összejövetelekre ideális kisebb termeivel, igazán nemzeti-kulturális otthonává vált a londoni magyaroknak. Számítalan ötlet és terv van arra, hogyan használják ki a ház adta lehetőségeket: a házban filmklubok, irodalmi estek, táncházak éppúgy napirenden vannak, mint az elmaradhatatlan, szívet-lelket melengető nemzeti ünnepek és magyar nyelvű szentmisék.

Cserhádi Ferenc püspök prédikációjában kiemelte: „Közösségteremtő munkánk óriási feladat. Ezt nem fogják helyettünk mások elvégezni. Nekünk egyenként és személyesen kell felelősséget vállalni az angliai magyarságért, és ezen belül egyházi közösségünk jövőjéért. Ezt a közösséget mi formáljuk, mindenekelőtt az által hogy részt veszünk ennek a közösségnek az életében, a vasár- és ünnepnap szentmiséken, a találkozókon és összejöveteleinken, segítünk ezek lebonyolításában, szívesen vállalunk részt mások szolgálatában. Otthont lehet építeni másokkal, de közösséget soha. A közösséget mindig magunknak kell kialakítanunk egymással összefogva, egymásért felelősséget és áldozatot vállalva”. A szentmisét követően a püspökök ünnepélyesen megáldották és a nemzeti színű szalag átvágásával megnyitották a házat, majd a Szent Erzsébet-kápolna és többi helyiség megáldása következett.

Időközben elkészült a közösség új honlapja (www.magyardkatolikusok.co.uk), ahol az érdeklődők folyamatosan tudják követni a programokat és eseményeket.

Csicsó János londoni magyar főlelkész

Csicsó János 2011 óta szolgálja Angliában élő magyar testvéreit, szervezi a lelkipásztori munkát, továbbviszi, amit elődei elkezdtek. Havonta két alkalommal van Londonban szentmise a Szent István Házban, a Mindszenty teremben: a hónap első és harmadik vasárnapján. A szentmiséken általában 80 és 100 közötti a résztvevők száma, idősök, felnőttek, fiatalok és gyermekek egyaránt vannak közöttük. A misék után mindig van lehetőség közösségi életre, egy finom ebéd, kávé, tea elfogyasztása alatt egy jót beszélgetni. Ezekben a beszélgetéseken fontos a lelkipásztor jelenléte is.

Ifjúsági katekézist tartanak minden héten keddenként, szentmisével, szentsegítmádással, vesperással és rózsafüzér imával összekötve. Szombatonként hittanórák és jegyesoktatások vannak. Adventben és nagyböjtben lelkigyakorlatokat tartanak, elmélkedésekkel és kiscsoportos beszélgetésekkel, gyónási lehetőséggel. Minden szerdán 10-kor van az idősök miséje, amely után az Egyház aktuális kérdéseiről beszélgetnek. Minden hónap első szombatján, 16.30-kor tartja összejövetelét a Rózsafüzér Társulat.

Közzadakozásból sikerült új oltárt beszerezni a vasárnapi és a hétköznapi szentmisékhez, az oltárt Szent János Pál pápa tiszteletére szentelték fel.

Csicsó János atya szolgálatához tartozik még a kórházi beteglátogatás, vagy az alkalmankénti börtönlátogatás. Havonta egyszer mond szentmisét az ottani magyaroknak South Croydonban és negyedévenként egyszer Lutonban, Cambridgeben és Bristolban. Minden évben, február utolsó vasárnapján együtt imádkoznak a magyar református testvéreikkel a keresztények egységért, egy közös imaóra keretében. Szeptember első vasárnapján ülik meg Szent István Király ünnepét, ez alkalmából Magyarországról hívnak egy-egy vendég-püspököt.

A december első szombatján megtartott karácsonyi vásár bevételei a lelkészség fenntartását szolgálják.

Az idős magyar testvéreknek negyedévenként egy papír alapú értesítőt küldenek (150 példányban) az aktuális liturgikus és kulturális programokról. A neten is elérhetőek a programok: www.magyardkatolikusok.co.uk. Email címük: hungarian.chaplaincy@btinternet.com. A facebook-on is jelen vannak: www.facebook.com/szentistvanhaz.london.

Közép és Észak-Angliát Fülöp Menyhért atya Manchester – Rochdale-ben igyekszik ellátni a lelkipásztori szolgálatot, címe: www.fulopmenyhert.hupont.hu.

„A sok feladatban, a lelkipásztori munkámban sokat jelent egy nagyon jól működő csapat: idősök és fiatalok egyaránt. Értük mindennap lefekvés előtt egy imát elmondok, hogy a holnap is gyümölcsöző legyen az Úr Jézus Krisztus szőlőjében.” – írja János atya Londonból.

Csicsó János

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Ft. Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com
Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyarkatolikusok.co.uk. Bővebb információ a Facebookon, a Katolikus szentmisék Londonban cím alatt.

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Misézó helyek: Ashby De La Zouch, Birmingham, Bolton, Derby, Leeds, Leicester, Liverpool, Nottingham, Preston, Rochdale, Sheffield, St. Helens, Wolverhampton. Manchesterben minden szombaton este 8-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész és P. Szomszéd Tamás SJ, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7., Bécsújhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 16.30-kor; E-mail: bnke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leedorfer Haupt Str. 74., 2500-Baden.

Pázmáneum: Ft. Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmannngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóór: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. E-mail: kersztfalvi@freemail.hu
Misézó helyek: Alsóór, vasárnaponként 10.00-kor, Felsőőr, vasárnaponként 9.00-kor.

Eisenstadt/Kismarton: Ft. Pál László. Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043-316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Ft. Holló István, tel.: 0043-676/8742 6711, e-mail: istvan.hollo@graz-seckau.at; szentmise minden vasárnap 17.00 órakor, Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Ft. Dr. Nagy-György Attila, e-mail: mackopapbacci@yahoo.de
Szentmise minden hónap 2. vasárnapján a Magyar Házban, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck. Érdeklődni: Wachsmuth Tünde, sopronyi_tunde87@yahoo.com

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungameelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@diozese-linz.at; Misézó helyek: Linz: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján; Wels: 2. és 4. vasárnap.

Klagenfurt: Ft. Hájttájer István, A-9854 Malta 74, tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, e-mail: hajti80@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue de l’Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: havas@piar.hu. Honlap: www.magyarhaz.be. Misézó helyek: Leuven, Hága/NL, Luxembourg.

Liège/Luxembourg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4 /22116 09. Misézó helyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Cibian Miklós főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Cibian Miklós főlelkész, mise minden 1. szombaton 16 órakor: Orsolyiták kápolnája, 15, rue Soeur Bouvier 69005 Lyon, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info.

További szentmisék Franciaországban:

Grenoble: kéthavonta a hó harmadik szombatján 16-kor (12, av. Paul Vaillant Couturier, 38130 Echirolles – Don Bosco-templom) (szeptembertől számítva)

Nancy: kéthavonta a hó negyedik szombatján 16-kor (2, rue Sainte-Odile, 54600 Villers-les-Nancy – Szent Teréz-templom oratóriumában) (októbertől számítva)

Nizza: január, május és szeptember hó utolsó szombatján 14.30-kor (25, Bd. Comte de Falicon, 06100 Nice, Szent János evangélista templom)

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstapienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stoklosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Kempten, Neuburg a. D.. Érdeklődni: Ft. Varga Péter, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, tel.: 0049-821/21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, E-mail: augsburgi-misszio@web.de; www.augsburgimissziode.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye: Magyar Katolikus Misszió kápolnája, Nürnberg, Harmoniestraße 28A. Szentmise minden vasárnap délután 5 óra, a hónap második vasárnapján 11 óra. Minden hónap utolsó vasárnapján a szentmise után agapé, kávézás a helyszínen a hívek adományaiból. A szentmiséket celebrálja: Neu Antal.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovácz Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen. Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfuhl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel: Misézó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, fax: 0049-89/985419. E-mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdijas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegyék:

Miséző helyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Menden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück. Érdeklődni: Ft. Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelfeld 24, D-48157 Münster, tel.: 0049-251/9 32 57 288, e-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de, honlap: migrans.hu

Passaui Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Kovács János, 84375 Kirchdorf am Inn, tel.: 0049-85/71 23 32. Magyar Missio Passau (Ungarische Mission Passau e.v.), Breslauer Str. 2., 94036 Passau. Tel.: (0151) 5181 7785 (Andreas G. Lehr világi elnök). Honlap: www.magyar.missio.passau.de, e-mail: info@magyar-missio-passau.de

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de <http://www.stuttgarti-katolikusok.de>, és Ft. Merlás Tibor, Walfischgasse 17, D-89073 Ulm, tel.: 0049-731/39 96 63 06, mobil: 0049-151/15 92 52 03, e-mail: mtibor1960@gmail.com
Misézó helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Fromern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eisingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 66 2530, fax: 38 662 599.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaletto, 481, I-00151 Roma, tel.: 0039/06 6574 2834, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissiohu@gmail.com
Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santi Giovanni Evangelista e Petronio Dei Bolognesi (Via del Mascherone 61 – 00186 Roma, kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.).

ISTEN HELYÉT...

(Folytatás a 2. oldalról)

Jól jön a muszlimoknak a németek már már idegbajos félelme is attól, hogy újra fajgyűlölőknek nevezik őket. (...) Azt azonban szeretném hangsúlyozni, hogy a bevándorlók közt biztosan vannak menekültek is, illetve segítségre szoruló felebarátaink, akiket Jézus tanítása szerint segítenünk kell. Magam is küldtem a karitászon keresztül pénzt is, takarót is.

– *Őn szerint mi vár most Európára?*

– Európa levetette magáról Krisztus szelíd igáját, most az a veszély fenyegeti, hogy nyakát Mohamed sokkal szigorúbb igájába hajtják. Próféta nem vagyok, de azt tudom, hogy 1986-ban Európának jó egy százaléka volt még csak muzulmán, ma pedig már közel öt százaléka. A nyugati országokban ez az arány sokkal nagyobb. Nem lehet ki-zárni, hogy ötven év múlva a muszlimok többségben lesznek, és akkor Európa valóban iszlám uralom alá kerül. (...)

– *A hívő ember felteszi a kérdést: mi lehet ezzel Isten terve?*

– Azt hiszem, a népvándorlás végső okára tetszett rákérdezni. A migráció valószínűleg Isten büntetése. A próféták egyértelműen állítják, hogy Izrael (Kr. e. 722-ben), illetve Jeruzsálem és Judea (Kr. e. 586-ban) azért esett el, mert a nép

HIRDETÉSEK

Budapestre költözni kívánók figyelem! Kertvárosi – XXIII. kerület, Milennium – 690 m²-es telken, 127 m²-es családi ház, 3 szoba, hall, előszoba, fürdő, külön WC, beépített konyha + kamra, 2 terasz, „borospince” + 51 m²-es garázs aknával, eladó. Az ingatlan mellett közvetlenül egy összközművesített 404 m²-es építési telek szinten eladó. Képes információt kérésre küldünk. E-mail: rikakoller@gmail.com, Tel.:0036-20/500–6808 vagy 0049(0)1747803782.

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBEN	
Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként: 0,10 EUR	
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánságokat esetenként árazunk.	
Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 % , illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!	

Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Dr. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, V-00120 Città del Vaticano, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümigen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

St. Gallen: a hónap második vasárnapján 17.00 órakor magyar szentmise a Schutzensgel-kápolnában (a dóm mellett). Lelkész: Szücsi László, Kirchstr. 13, CH-9036 Grub. Tel.: 071 891 56 01.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserháti Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., tel./fax: 0036-1/266–4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

Jahve helyett a bálványokat imádta. Ha Európa elesik, annak is a modem bálványimádás (a pénz, a hatalom és a tiltott élvezetek imádása) lesz az oka.

– *A nem hívők sokat idézik Ferenc pápát, aki a menekültek mellett emelte fel a szavát.*

– Van némi mosolygatótgató abban, hogy akik a pápai tévedhetetlenség dogmáját nevetségesnek tartják, most számon kérik tőlünk, miért nem fogadjuk el a Szentatya szavait egy olyan tárgyban, amelyre a tévedhetetlenség nem is vonatkozik. A pápa csak akkor tévedhetetlen, ha hit és erkölcs dolgában az egész Egyház számára kötelező tanítást ad. Itt nem erről van szó. A Szentatya azt kérte, hogy minden plébánia fogadjon be egy menekült szír családot. Nos, számos plébánia önmagát sem tudja fenntartani külső segítség nélkül. Azonkívül a bevándorlók túlnyomó többsége nem menekült, nem szír és nem család. A pápa megnyilatkozásait befolyásolja az a félelem is, hogy a muszlim országokban fokozódhat a keresztények üldözése. De arra is gondolt, hogy az ő szülei is bevándorlók voltak Argentínában. Ám bevándorlás és bevándorlás között is óriási különbségek vannak. A Szentatya szülei keresztényként mentek egy keresztény országba, így könnyen alkalmazkodtak új környezetükhöz. A muszlimok azonban nem tudnak és nem is akarnak alkalmazkodni.

– *Visszatérhetnek-e Európa liberális államai a keresztény gyökerekhez, mit tehetnek a hívők ebben a helyzetben?*

– Nem zárhatjuk ki annak lehetőségét, hogy Európa vezetőivel együtt megtérjen. Isten kegyelme mindenre képes. De a megtérést elsősorban nekünk, hívőknek kell gyakorolnunk. Véget kell vetnünk az ilyen gondolkodásnak, hogy kicsit bémálkozom is meg nem is, kicsit szeretlek is meg nem is, veled, Uram, de nélkülöd. Sokat kell imádkoznunk és sokkal komolyabban kell vennünk keresztény hitünket. Halálosan komolyan kell vennünk a keresztény erkölcsöket, különösen a tízparancsolatot. (...)

(Napló/Németh F. Bernadett)

ÉLETÜNK
Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal:
KERESZTÉNY ÉLET SZERKESZTŐSÉGE
H-1075 Budapest, Károly krt. 1.
Telefon: (0036) 1/328 01 96, (0036) 1/328 01 97
Fax: (0036) 1/328 01 98
E-mail: eletunk@keresztenyelet.hu
www.keresztenyelet.hu
*
Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc
Felelős kiadó: Merka János
Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
A szerkesztőbizottság tagjai:
Ramsay Győző, Vincze András
*
Redaktion und Herausgeber:
UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
*
Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost USD 60
*
ELŐFIZETÉS:
Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!
Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
1 példány ára: 2 EUR
Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
Tengerentúlra USS 60
BANKSZÁMLÁNK:
Szent Maximilian Kiadó
OTP Banka Slovensko, Komárno
IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696
BIC/SWIFT: OTPVSKBX
*
Erscheint 11 mal im Jahr.
Satz: ÉLETÜNK
*
Druck:
Micropress Kft.
H-3516 Miskolc, Ács u. 12.
*
Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.

HÍREK – ESEMÉNYEK

Felvidéki magyar búcsú

Máriavölgy a legrégebbi zarándokhely Szlovákiában, és az első Mária-zarándokhely a történelmi Magyarország egész területén. Híres uralkodók és egyszerű halandók évszázadok óta özönlenek ide, hogy felkeressék ezt a varázslatos helyet, a csodák színhelyét. A magyar búcsút Szűz Mária, a Magyarok Nagymatyja napjához, október 8-ához legközelebb eső szombaton tartják. A szabadtéri ünnepi szentmise, melyet idén október 10-én tartottak, főcelebránsa Snell György esztergom-budapesti segédpüspök volt.

Eltávolították a kereszteket

Óriási felháborodást keltett a vajdasági magyar sajtóban a hír, miszerint eltávolították a kereszteket és a kopjafákat az aracsi pusztatemplom, az egyik legkorábbi vajdasági építészeti emlék mellől. A lépés háttere nem tisztázott. A 13. században épült, majd a török hódítás alatt megrongált román stílusú aracsi (Arača) templom romja az egyik legkorábbi építészeti emlék a Vajdaságban, kiemelt jelentőségű műemléknek számít a vajdasági magyarság, de Szerbia számára is. A templom a délvidéki magyarság jelképévé, kultikus emlékhelyévé vált az utóbbi huszonöt évben.

Kettős ünnep Bécsben

„Imádkozunk hazánkért!” – szövege a bécsi Pázmáneum felhívása. Október 8-án, Magyarok Nagymatyjának ünnepén este a kollégium kápolnája egészen megtelt. Az ünnepi szentmisén az intézet rektora, Varga János kiemelte: „Amikor Máriát, Jézus édesanyját tiszteljük, akkor a megtestesülést tiszteljük, az ebben való emberi szerepet, lehetséges közreműködést.” A szentmise után hajtottak fejet az aradi vértanúk emléke előtt. A bécsi székhelyű Kaláka-Club és a Pázmáneum közös szervezésében rendezett esten Varga Gabriella, a Petőfi Sándor Program egyik ausztriai ösztöndíjasa 14 gyertyát helyezett el az oltár előtti kisasztalon, a gyertyák közül az elsőt a Pázmáneum rektora, Varga János gyújtotta meg a szintén október 6-án Pesten kivégzett Batthyány Lajos, Magyarország első miniszterelnöke emlékére.

Papszentelés Munkácson

Újabb papja van a Munkácsi Egyházmegyének: október 24-én, szombaton Majnek Antal püspök pappá szentelte Gál Juri percesenyi születésű diakónust. Idén ez a második papszentelés: június 20-án a püspök Sztrizsák Ruszlánt szentelte fel, aki azóta Munkácson teljesít szolgálatot.

Új gyermekközpont

Hármas ünnepséget tartottak október 15-én, Avilai Szent Teréz emléknapiján a Brassó megyei településen: az egyházközség búcsúján Jakubinyi György érsek megáldotta a felújított régi plébánia, illetve egykori iskola épületét, a dévai Szent Ferenc Alapítvány legújabb gyermekvédelmi központját. Az új központ egy kilencvenkét éve lakatlan épületben, Nyíró József író egykori családi házában nyílt meg.

Kocsis Fülöp érsek kerékpárja

Október 14-én, a Rómában zajló családszinódus délutáni ülését követően az ülésteremből kifelé jövet Ferenc pápa találkozott Kocsis Fülöp metropolitával, és megáldotta a biciklijét. A hajdúdorogi metropolita szereti a testmozgást, amikor teheti, rollerral vagy biciklivel közlekedik. Ezt a szenvedélyét Rómában, a családszinódus alatt sem hagyta el, s hogy gyorsabban közlekedhessen a városban, egyik görögkatolikus papnővendéktől kölcsönkapott egy kerékpárt. Kocsis Fülöp az örök városban töltött idő alatt többször összetalálkozott az amúgy a püspökök között is közvetlenül és természetesen viselkedő Ferenc pápával, akinek átadta a görögkatolikus hívek által küldött ajándékokat.

(Fotó: Facebook)

Székely kórus a Vatikánban

A székelyföldi szépvízi kórus október hetedikén részt vett a pápai általános kihallgatáson a Vatikánban. Még mielőtt előjön a pápa a csoportokat köszöntik, a anyanyelvükön. „Szeretettel köszöntöm a zarándokokat, akik Budapestről és Gyulafehérvárról érkeztek! Különösen is köszöntöm a szépvízi kórus karmesterét és tagjait. Kedves testvéreim, Holnap üljük meg a Magyarok Nagymatyja ünnepét. Az ő közbenjárását kérve szívből adom kedves mindannyiótokra, apostoli áldásomat!” – köszöntötte a Szentatya a magyar zarándokokat. □

HETVENÖT ÉVES A RÓMAI PÁPAI MAGYAR INTÉZET

A Pápai Magyar Intézet (PMI) alapításának 75. évfordulóját ünnepelték október 26-án a római San Girolamo della Ciriá-templomban. Az ünnepi szentmisén Erdő Péter bíboros mondott homíliát.

„Ezen a szentmisén nemcsak egy konkrét eseményért, egyben egy egész történetért adunk hálát az Úrnak. 75 évvel ezelőtt, 1940 fájdalmas nyarán XII. Piusz pápa megalapította a Pápai Magyar Intézetet. Már 1928-tól kezdve működött a történelmi Falconieri-palotában egy papi osztály a Magyar Akadémián. Ez az intézmény kapta meg – tiszteletre méltó elődöm, Serédi Jusztinián bíboros kérésére – a pápai alapító okiratot, amely azon kívül, hogy a papi kollégium rangját emelte, különleges biztonságot is nyújtott a számára. Erre a biztonságra rövidesen szükség is lett. A II. világháborút követően a kommunisták Magyarországon is hatalomra jutottak. A sztálinizmus szellemében keresték annak lehetőségét, hogy államosítsák és megszüntessék az intézetet. Azok a papok azonban, akik tanulmányi okokból vagy kutatási célból itt éltek, a Szentszék segítségét kérték, amely mindig kinevezett egy rektort, illetve egy, az intézet vezetéséért felelős papot. Ezekben a nehéz időkben szükséges volt az olasz rendőrség közbelépése is, hogy garantálni lehessen a pápai intézetbe történő szabad bejutást. A helyzet az 1964-ben, a Magyarország és a Szentszék között létrejött megegyezés következtében változott csak meg. Az általános enyhülés légkörében lehetővé vált, hogy újra ösztöndíjas papok érkezessenek immár Magyarországról, nemcsak az emigrációból. A rektort a továbbiakban a Szentszék nevezte ki a magyar püspöki kar javaslata alapján.

Miután megvizsgáltuk a külső körülményeket, érdemes szemrevételezni a kollégium küldetésének lényegét. Az intézetet már felszentelt papok számára alapították, tehát nem szemináriumról van szó. A papok római tartózkodásának oka az, hogy különböző egyetemeken tanuljanak, anélkül azonban, hogy a statútumokban valamely felsőoktatási intézmény elsőbbsége meghatározásra került volna. Emiatt lehetséges az, hogy a magyar klérus a római tanulmányokon keresztül egy árnyalt, azonban az Egyházhoz és a Szentszékhez mindig hűséges látásmódot vihet haza, amely magában foglalja az egyetemes Egyház különféle szellemi áramlatait és hagyományait. És mennyire fontos volt ez az elmélyülés a II. Vatikáni Zsinat után! Meg kellett ismerni a zsinati mozgalom valódi gazdagságát, hogy magas szinten, feltétlen hűséggel lehessen dolgozni és tanítani a magyar Egyházban. Nem

felejtsem el soha Boldog VI. Pál pápa irányunkban tanúsított szeretetteljes érdeklődését, amikor magánkihallgatáson fogadott bennünket, és mindegyikünkkel beszélt a tanulmányainkról és ezen tanulmányok fontosságáról az Egyház életében. Nem véletlen, hogy római tanulmányaink után sajátos küldetéstudattal térünk haza az otthoni körülmények közé.

Az évek során több mint 280 magyar pap folytatott itt az intézet ösztöndíjasaként tanulmányokat, és ezeket a legtöbb-ször sikeresen be is fejezték.

A papok, akik most tanulnak Rómában, a kulturális és lelki gazdagság mellett a megújulás légkörével is találkoznak, egy olyan lelkes és történelmi mozgalommal, amelyben újra felteszik a hit és a vallási gondolat alapvető kérdéseit. A nagy antropológiai változás kontextusában, amely a mostani történelmi helyzetre jellemző, együtt keressük hitünk átadásának útjait és nyelvezetét, hitünknek, amelyet Jézus Krisztustól, Mesterünktől és Urunkról kaptunk, aki a mi szolgálatunk által a mai világba is meg akar érkezni. Különleges kegyelem, ha valaki az örök városban követheti ezt a fejlődést, közel Szent Péter utódához, összekapcsolódva a római Egyház egészével. Kérjük Isten áldását a Pápai Magyar Intézet szolgálatára, minden élő és elhunyt tagjára, a magyar Egyházra és a magyar népre. Ámen.”

Az ünnepen részt vettek: Piero Marini címzetes érsek, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusok Pápai Bizottságának elnöke; Kocsis Fülöp hajdúdorogi metropolita; Thomas Anton Handgrättinger premontrai generális apát; több római kollégium rektora; a római pápai egyetemek képviselői; a Római Kúria több munkatársa; a Pápai Magyar Intézet volt és jelenlegi növendékei; Hegyi László egyházi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkár; Érszegi Márk Aurél, Magyarország Szentszék melletti Nagykövetségének ideiglenes ügyvivője; Török Tamás, Magyarország Olaszországi Nagykövetségének első beosztottja; Molnár Antal, a Római Magyar Akadémia igazgatója.

A szentmisén a Collegium Germanicum et Hungaricum magyar növendékei asszisztáltak. A kórust vezette és orgonált Aradi László atya (Pápai Magyar Intézet, Veszprémi Főegyházmegye).

(Magyar Kurír)

Gyógyír a magányra!

Az alcsútdobozai **Hársfalevél Nyugdíjasház és Otthonápolási Szolgálat** várja mindazok jelentkezését, akik egészségben vagy betegségben, szeretetteljes gondoskodásra vágnak idős napjaikra. Intézményünk szolgáltatásait havi térítési díj ellenében, vagy egyszeri belépés megfizetése mellett vehetik igénybe. Elérhetőségeink:

www.harsfalevel.hu
Telefon: 00 36-30/561-8838

Magyar Egyházi Könyvklub

A keresztény kiadók gazdag választéka.

www.egyhazikonyvklub.hu

Számos könyvre, DVD-re, CD-re kedvezmény!

A magyar primások temetkezési helyén, **Mindszenty bíboros** sírja közelében egy-, illetve kétszemélyes urnahelyek válthatók **20, 50, illetve 90 évre már 700 EUR-tól.**

Nagyboldogasszony és Szent Adalbert Főszékesegyház Esztergom

Egyházi személyek részére szülőkkel együtt temetkezés esetén háromszemélyes fülkében kedvezményes lehetőség!

Érdeklődni: **ebazilika@gmail.com**

vagy a **00 36-20/828-0626**

elérhetőségeken

www.bazilika-esztergom.hu